UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

9 КВІТНЯ, 1970.
Число № 15
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
APRIL 9, 1970.

СУДДЯ БР. КОЛЮМБІЇ УНЕВАЖНИВ ФЕДЕРАЛЬНИЙ ЗАКОН

1 грудня м.р. ввійшов у Канаді в життя закон, що поліція має право перевести обслідування віддиху у кожного водія авта, якого підозріває, що він у підпитому стані, веде автомобіль. Той закон був схвалений федеральним парляментом. Хто не хотів піддатися обслідуванні, був караний.

Минулого тижня найвищий суд Британської Колюмбії визнав цей закон необов'язуючим. При вирішуванні одної скарги за їзду в підпитому стані, суддя найвищого суду Британської Колюмбії проголосив, що закон не обов'язує, бо уряд, без відома парляменту, викинув одну точку закону. А саме в первісному проєкті закону, який потім затверджено, було передбачено, що якщо би якийсь водій автомобіля не годився з рішенням поліції, після відбутого обслідування, він може передати зразок свого віддиху в окремій торбині (зразок має бути взятий одночасно з поліційним) для перевірки приватному обслідувачеві. Тому, що сьогодні немає способу перенести зразка людського віддиху на дальшу віддаль без того, щоб до нього не домішалося повітря, уряд викинув цю точку закону. Спираючися на тому, що уряд не мав права викидати тої точки без згоди федерального парляменту, суддя Мунро визнав той закон неважним.

Рішення Мунро наробило багато галасу в цілій Канаді. Провінційний уряд Британської Колюмбії заповів відклик до апеляційного відділу Найвищого суду, а федеральний міністер справедливости Дж. Й. Турнер сказав, що дасть справу до вирішення найвищому судові Канади.

Покищо водії автомобілів можуть відмовлятися від обслідування їхнього віддиху спеціяльним апаратом. Але поліція може їх й без того потягати до відповідальности за їзду в підхмеленому стані й передавати справу до суду, який вирішить справу відповідно до поданих доказів вини водія автомобіля.

Фільмують афонські рукописи

На афонській горі в Греції є багато старовинних манастирів, що мають великі й цінні бібліотеки з давніми книгами та рукописами. Щоб зберегти цінні пам'ятки християнського письменства та зробити їх доступними для широкого кола вчених, тепер знімають рідкісні книги та рукописи 20 манастирів на мікрофільм. Досі знято на мікрофільм понад 6,000 книг та рукописів. Їх зфотографовано на більше як 200,000 світлинах. Фотографування на мікрофільм відбувається за старанням патристичної фундації патріярха Атенагора. Технічну роботу веде ієромонах Матвій з афонського манастиря Ватопеді. Отець Матвій — спеціяліст від давніх рукописів та книг; він займається теж відновою давніх рукописів та ікон. Він недавно повернувся з довшого перебування в Римі, де вивчав техніку мікрофільмування у Ватиканській бібліотеці і брав участь у кількох археологічних конференціях.

Сподіваються, що фільмування афонських книг та рукописів буде закінчене 1972 р.

У ЗДА живе 700,000 українців

Часопис «Українське життя», що виходить у Чікаґо ЗДА, подає за статистикою американської республіканської партії, що в ЗДА є 700,000 українців. Між різними національностями ЗДА вони займають 16 місце. «Карпаторусинів» є в ЗДА 440,000. Якщо і їх дочислити до українців, то тоді українська ґрупа із 1,140,000 опинилась би на 9-ому місці.

Найбільше українців живе в стейті: Пенсильванія (175,000), Ню Йорк (125,000), Огайо та Ню Джерсі (по 75,000) ітд.

Найбільшими національними групами в ЗДА є жиди, італійці та німці по — п'ять і пів мільйона, мексиканці — 4,300,000, поляки 3,500,000 ітд.

Родезія виходить з Коммонвелту

Колишня англійська домінія в Південній Африці проголосила себе республікою і вийшла з Британського коммонвелту. Розходження між Родезією та Англією тягнуться вже через кілька років. І сама Англія й ОН, й багато держав виступало проти уряду Родезії, складеного з самих білих поселенців, які завели різні расові обмеження для родезійських мешканців-негрів. У Родезії 234,000 білих поселенців володіє по-диктаторськи над 5 мільйонами чорних відвічних мешканців Родезії. Англія, ОН та інші держави пробували наклонити родезійський уряд зрівняти в правах чорних з білими, але безуспішно. Перед 1965 р. ОН завели торговельний бойкот Родезії. Але це небагато помогло, бо Родезія продає свої мінерали (нікель, хром і т.д.) та різні вироби за посередництвом сусідніх держав, через які теж купує різні потрібні товари. Англія постійно старалася різними способами вплинути на родезійський уряд завести рівноправність усіх мешканців. Родезійський уряд викручувався, а вкінці зірвав усі зв'язки з Англією й проголосив себе республікою, думаючи, що таким способом позбудеться непотрібної „опіки" Англії та ОН. Тим часом у висліді всі держави відмовилися визнати Родезію як республіку й відкликали з Родезії своїх дипломатичних представників. Перші відкликали своїх консулів Норвеґія й Данія, за ними пішли ЗДА, Голляндія, Франція, Бельґія. Австрія, Західна Німеччина та інші держави. У Родезії залишилися лише дипломатичні представники Південної Африки й Португалії та почесний консул Греції.

Вбили німецького амбасадора

У південноамериканській республіці Ґватемалі ліві терористи схопили на вулиці німецького амбасадора князя К. фон Шпретті і за його звільнення домагалися випущення на волю 25 в'язнів та 700,000 дол. окупу. Уряд Ґватемалі відмовився заплатити гроші та звільнити в'язнів, хоч німецький уряд сам пропонував заплатити грошовий окуп. Терористи застрілили амбасадора й повідомили поліцію, що його труп лежить в опущеному будинку. Біля трупа знайдено золотий перстінь, годинник та інші особисті речі амбасадора. Уряд Ґватемалі проголосив вийнятковий стан на цілий місяць й шукає за терористами. Німецький уряд заповів, що відкличе всіх дипломатичних представників із Ґватемалі, бо Ґватемаля не може ґарантувати їхньої безпеки.

У Бразилії терости пробували схопити американського консула К. Каттера, але той наїхав автом на одного терориста і його покалічив, а потім утік. Терористи стріляли за консулем і легко його поранили.

Убивство німецького амбасадора викликало різкий відгомін у цілому світі. Багато урядів думають, чи не відкликати своїх дипломатичних представників з бурхливої Південної Америки

У Ґватемалі 1968 р. замордовано американського амбасадора Дж. Мейна та двох військових аташе. Третього аташе С. Голлі схопили були ґватемальські терористи і щойно недавно випустили.

Напади на закордонних дипломатів були у Бразилії, Арґентині та Домініканській республіці.

Ленін на тортах

У СССР, де цього року врочисто відзначають 100-річчя народження Леніна, не тільки преса переповнена статтями про нього, а й багато фабрик випускає різні товари з портретом Леніна. Одна пекарня в Москві почала випускати торти, що на них зверху була вироблена лямпочка, а поруч неї напис: «Ленін-світло людства».

Газета «Комсомольська правда» надрукувала критичну статтю, де дається така порада: замість виробляти лямпочки і написи про Леніна, краще подбати, щоб печиво було доброї якости та свіже.

Саск. фармери протестують

Понад 5,000 саскачеванських фармерів, членів Національної фармерської юнії протестували в четвер, 2 квітня в будинку саскачеванської леґіслятури в Ріджайні, протестували проти використовування їх великими канадськими корпораціями, що продають фармерську машинерію та посередничать у збутті фармерського збіжжя.

Саскачеванська леґіслятура перервала свої наради на 45 хвилин, бо фармери заповнили щільно цілий будинок леґіслятури. Прем'єр Р. Тачер говорив коротко до фармерів, пропонуючи, щоб, згідно з пропонованим законом, фармери платили по 15 центів від кожної штуки проданої худоби на окремий фонд, який був би вжитий на досліди в справі знайдення нових шляхів господарки для саскачеванських фармерів. Тачер сказав, що саскачеванський уряд противний тому, щоб Канадська збіжжева рада займалася також продажжю збіжжя на корм для худоби. Заяву Тачера фармери прийняли вигуками.

Окрім Тачера до фармерів говорив президент фармерської юнії Р. Еткінс з Саскатуну та провідник опозиції партії нових демократів В. Ллойд, оба вони обстоювали домагання фармерів.

Подібно, як і в Едмонтоні, у Ріджайні відбулося перед демонстрацією фармерське віче, на якому ухвалено різні резолюції відносно господарського положення фармерів. Після віча відбулася демонстрація в леґіслятурі.

У Саскачевані відчувають недостачу гроша не лише фармери, але й загал населення, наслідком застою в продажжу збіжжя. За 11 місяців минулого року в Саскачевані продано товарів у роздрібній продажі на 100 мільйонів менше, як попереднього року. 10% торгівців безнизиною та автомобілями замкнули свої крамниці. В провінції зареєстровано цього року значно менше автомобілів, як минулого, подекуди на 40% менше. В лютому Саскачеван мав 12,000 безробітних, на 6,000 більше, як в січні ц.р.

У Манітобі підтримують Збіжжеву раду

Понад 2000 манітобських фармерів, членів Національної фармерської юнії, демонстрували у суботу 4 квітня перед будинком Канадської збіжжевої ради у Вінніпезі, піддержуючи її старання продавати канадське збіжжя. Фармери висловили своє признання Канадській збіжжевій раді та її голові В. МекНамарі за його старання знайти ринки збуту на кандське збіжжя. Фармери висловили побажання, щоб Канадське збіжжева рада зайнялася теж продажем збіжжя на корм для худоби, яке тепер виключене від продажу Канадською збіжжевою радою.

Під будинок Канадської збіжжевої ради фармери прибули з вінніпезької авдиторії, де було віче з участю бл. 2,400 фармерів.

На частині фармерського віча був приявний манітобський прем'єр Ед Шраєр та сім провінційних міністрів. Привіт на вічу від уряду склав мантобський міністер рільництва С. Юськів.

Через часник прогнали віцеміністра

Протягом двох років у Румунії не зародив часник. Через це ціни на часник на чорному ринку пішли дуже вгору, подекуди вдесятеро. Румунська комуністична газета "Скантейя" написала, що торгівлею часнику на чорному ринку займається високий урядник з міністерства прохарчування. Поліція зацікавилися тим й перелапала 9 мішків часнику, який везли з глухих сіл на ринок у Букарешті. Слідство виявило, що торгівлею часнику на чорному ринку займався заступник міністерства прохарчування Т. Загарія. Загарію негайно викинено з посади.

Ізраїль збив 79-го літака «МІҐ»

Ізраїльське міністерство державної оборони повідомило, що ізраїльські літаки збили дальші три єгипетські реактивні бойові літаки советської продукції «МІҐ-21». Від ізраїльсько-арабської війни 79 літаки типу МІҐ-21 були збиті ізраїльськими летунами. Загально вважають, що причиною великих втрат є недостача добрих єгипетських пілотів. Хоч Єгипет має 33 й пів мільйона населення, то, здається, що йому нелегко вишколити потрібну кількість добрих пілотів для користування скорими советськими літаками. Зате ізраїльські пілоти дуже спритні й заправлені до літання і через те перемагають у боях єгипетських пілотів.

СССР СКОРОТИВ МАНЕВРИ КОЛО ЯПОНІЇ

Після японського протесту СССР скоротив час тривання воєнних морських маневрів недалеко узбережжя Японії та зменшив кількість зриву водних бомб, щоб не турбувати японського мореплавства та риболовлі.

Жиди понищили советську виставку

Група членів сіоністичної організації «Ліґа оборони жидів» вдерлися в Ню Йорку до будинку, де відбувалася виставка советської фотографії: «СССР 1970». Напасники пошкодили фотографії й кольорові діяпозитиви, що представляли щоденне життя в СССР та осяги СССР в ділянці культури. Після того намалювали на стінах сіоністичні знаки та гасла й відійшли. Демонстранти дісталися до виставової залі вранці, ще поки її відкрито. Вдень у тій залі, звичайно, бувало багато відвідувачів.

У повідомленні советського пресового агенства ТАСС той напад названо «хуліганською вихваткою».

АРХИЄПИСКОП ГАВРИЇЛ БУКАТКО ПРОСИТЬ

НЕ ПОСИЛАЙТЕ ОДЯГІВ ДО БЕОГРАДУ

Архиєпископ Гавриїл Букатко з Юґославії недавно був в Римі, де мав розмову з представником Ватиканського радіо і виголосив промову до українців у світі. Владика сердечно дякував усім, що причинилися до видатної допомоги українцям у Юґославії, потерпілим від землетрусу. Стан українських парафій, поруйнуваних землетрусом, з дня на день краще. Надії на відбудову зростають серед населення завдяки допомоговій акції, що ще й дальше ведеться в світі між українськими спільнотами. Ґоловна праця відбудови почнеться на весні.

Владика Гавриїл просить не висилати пачок з уживаним одягом та взуттям на його адресу в Беоґраді, бо то не округа потерпілих від землетрусу. Владика не звільнений від митної оплати за посилки. За ті речі треба було б платити велике мито. Через те Владика мусів деяким жертводавцям пачки позвернути. Пачки з одягами треба слати на адресу Червоного Хреста або допомогових комітетів чи й приватних осіб, що потерпіли від землетрусу.

З досі пересланих грошей 50 найбільше потерпілих родин дістають по 80 дол. місячно. Крім того, допомогу призначено на зруйновані землетрусом будинки громадського характеру, в першу чергу на церкви, на які призначено по 1,000 дол допомоги.

Список жертводавців буде незабаром проголошений у пресі. Владика Гавриїл заповів, що, мабуть у травні завітає до Канади.

ПАНІ ВАН'Є, ВДОВА ПО ПОКІЙНОМУ ГЕНЕРАЛЬНОМУ ГУБЕРНАТОРІ, її син д-р Жан Ван'є (зліва) і Іван Яремко, онтарійський міністер суспільної опіки (справа), при відкритті дому для умово недорозвинутих. Життєві умови в домі «Дейбрек» «(Світанок»), недалеко від Річмонд Гіл, Онтаріо, взоровані на умовах того містечка у Франції, де д-р Ван'є має доми для ментально недорозвинутих. Цей дім є частинним прикладом пляну давати умово нерозвинутим почуття корисности і допомогти їм пристосуватися до життя в малих суспільних групах.
Фото: «Ґлоб енд мейл»

Короткі вістки

* **У 1969 р. в Канаді** згинуло наслідком автомобілевих випадків 5,374 особи. Шкоди на майні наслідком випадків досягли бл. 311 мільйонів долярів. Поранених було 179,957 осіб.

* **100,000 залізничників,** що працюють в Сі-Пі-Ар і Сі-Ен-Ар, ведуть у цілій Канаді компанію проти обмежень пасажирських поїздів, щ оїх плянують обидві залізничі лінії через мале число подорожніх.

* **14,000 осіб** забули про свої депозити, чеки та вартісні папери в канадських чартерованих банках на загальну суму 1,119,869 дол Хто до кінця цього року не буде домагатися своїх грошей, то вони перейдуть на власність держави і будуть перенесені до Банку Канади.

* **Президент Р. Ніксон** звернувся до конґресу з домаганням схвалити підвишку поштової оплати за листи з 3 центів до 10 центів, щоб могти покрити підвищені заробітні платні поштових урядників.

* **ЗДА ухвалили** дати три мільйони долярів на вдержання військ НАТО, що бережуть миру на острові Кипрі.

* **Грецький уряд** проголосив утворення „грецької національної ґвардії", якої частини будуть розміщені по всій країні. Ґвардія має «берегти мир і порядок та ставити чоло комуністичним заворушенням та нападам чужих».

* **Чотири великі** фабрики автомобілів проголосили, що за минулих три місяці продаж автомобілів зменшився на 12.2% в порівнянні з минулим роком. В трьох місяцях цього року продано тільки 1,784,434 авта.

* **Права терористична** організація в Буенос-Айрес, в Арґентині, зажадала, щоб викинути з Арґентини советського дипломата Ю. Пивоварова, що є аґентом КҐБ і веде шпиґунську роботу. Якщо ні, то терористи висадять динамітом будинок советської амбасади, а теж будинок місцевого цирку, де тепер виступає советський цирк.

* **Грецький уряд** арештував трьох редакторів та адміністратора атенської газети, за те, що вона домагалася створення уряду національної єдности, замість теперішньої диктатури. Газета перестала виходити, 100 осіб утратило працю.

* **Дочка Сталіна** Світлана живе в місті Прінстоні, Ню Джерсі, в домі, що коштував 60,000 дол. Вона дістає гроші із продажу її книжок. Зразу пильнували її поліцисти, тепер не пильнує ніхто. Вона багато подорожує по Америці. Незабаром, кажуть, виходить заміж.

* **В італійській** провінції Апулії знайдено в печері малюнки, на яких зображено лови на оленя та різні орнаменти. Малюнки — з-перед 6,000 років. Тепер їх досліджують учені. В Італії це перша того роду знахідка.

* **Югославський** президент Тіто пробував посередничити в шуканні шляху для замирення між Єгиптом і Ізраїлем. З того не вийшло нічого. Тіто більшу вину складає на Ізраїль і каже, що нова війна між Ізраїлем та Єгиптом висить на волоску.

* **Ізраїльський суд** у Тель-Авіві засудив на 5 років тюрми за шпиґунство на користь арабів голляндського археолога В. Руйша, який, робляч археологічні досліди, збирав різні інформації і передав їх арабським терористам.

* **У бою** над Суезьким каналом ізраїльські літаки збили два єгипетські реактивні бойові літаки «МІҐ-21». Летуни врятувалися парашутами. За вістками з Ливану в літаках були советські пілоти, які боронили перед ізраїльськими літаками станції для вистрілу нових советських ракетних бомб СА-3.

* **Японські** націоналістичні студенти наїхали вантажним автомобілем на гостинницю, де перебував заступник прем'єра СССР Новіков. Шкоди не було ніякої. Студентів арештовано. Вони заявили, що таким способом хотіли виявити домагання, щоб СССР віддав колишні японські території.

ІСТОРІЯ УКРАЇНЦЯ-КОМУНІСТА З ЮГОСЛАВІЇ

9. У КАМ'ЯНОМУ ГРОБІ

«Ті безмежно довгі та важкі місяці слідчої в'язниці, про що можна б писати окрему книгу — тяжко забути.

Багатьох деталів і не люблю згадувати. Одного разу довели мене до такого стану, що вже я більше не міг витримати. Насправді я втратив орієнтацію. Днями сидів я на тому «дзиглику» без опірки, на самому краєчку рубі, від чого страшенно боліло мені все тіло. Їв я єдино солону рибу, а води не давали, що доводило до пекучої спраги. Постійно мені говорили, що я фашист, що я терорист, матюкали, били, кричали на мене, домагаючись, щоб я все те, що кажуть, визнав, щоб підписав.

— Громадянине слідчий, кажу йому, я ж не можу підписати того, що неправдиве.

У такій одній хвилині більше я не міг витримати. Слідчий сидів за столом, а я на відстані двох метрів серед кімнати, як цього завжди вимагали. У миг ока стратив я панування над собою. Зірвавсь раптом, сливе проти своєї волі, ніби щось у мені вибухнуло. Кинувсь до столу, схватив того величезного стола й жбурнув ним на слідчого. Сам не знаю, звідкіль у мені в тій хвилині взялась така сила після всього того, що я пережив. Одначе більше нічого не пам'ятаю про той день.

З усіх кімнат злетілись і кинулись на мене, що я вмить загубив притомність. Це було 1937 р. в калінінській в'язниці. Тоді я вийшов з рівноваги, бо бачив, що тут почалась така плюгава гра, що більш я ні не думав боронитись. Просто був у шалі і трапилось це поза моєю контролею.

Як прийшов я до пам'яті, бачу, лежу на камені. Помалу витягнув праву руку: знову камінь! Простягнув рукою догори: камінь! Лівою рукою сягнув: камінь! Сягнув нею вгору: знову ж камінь. Що ж це таке, який це кам'яний гріб, де ж я?

Тоді я став досліджувати довжину, Бачу, що задовжки з яких два метри. Завширшки — метр з половиною, а заввишки — може 80 або 100 сантиметрів. Це була т. зв. каменая — 'цементовий мішок'. У тому бетоновому мішку став я приходити до свідомости. Дивлюсь — світла нема, цілковита темрява. Мацаю себе і чую, що зовсім мокрий, липко, кров. Цілком зламаний, кожна кісточка болить, — знаю, що я в якійсь мертвецькій домовині з каменю. Піді мною була тільки діра для потреби».

Так три тижні пробув Барановський. Щодня давали йому в отвір кусок хліба та горнятко теплої води. Потім його витягали з цього кам'яного гроба, бо сам не мав сили. Спершу нічогісенько не бачив, був сліпий. Доповз до своєї камери, де його товариші допомогли йому.

У той час у СССР шаліла справжня манія, просто змагання, поготів між енкаведистами, хто більше людей запроторить, хто більше викриє 'ворогів народу', 'таємних організацій', 'терористів', — той краще йде наперед, той виявляється кращим і здібнішим. Уся країна була у страху. Здавалось, що нараз появились на кожному кроці чужоземні шпигуни, а то й провокатори та розвідувачі, контрреволюціонери, терористи й кого там ще не було.

Настали непрохідні труднощі у взаємних між людьми. Всі стали тремтіти. Люди, хоч були чесні, чисті, без вини, вірні партії та державі, не були певні, що їх одного дня не обвинуватять у всьому тому, про що вже читають день-у-день про інших у газетах, або слухають на партійних сходинах.

«Заіснувала така ситуація, що майже на всякий знак, звідки б він не прийшов, енкаведисти миттю арештували. А мали право на це без ухвали та дозволу прокуратури, та й суду».

Не змігши видобути від Барановського ніяких обвинувачень на себе самого, міняли обвинувачення. Насамперед пришивали йому якусь «таємну організацію» з правого крила бухарінсько-риковської групи. Потім, що він справжній капіталіст і як такий прибув до Радянського Союзу, як шпигун, терорист, фашист, ворог соціялізму тощо. Рік тривало слідство, але не в силі були змусити Барановського визнати за собою якусь провину чи кинути на когось клевету. Тож чекало його заслання. А присуд залежав від волі слідчого та окремої трійки.

«Так то вони самі, каже Барановський, спершу арештували за своїми даними, за звітами донощиків, потім самі визначували реченець присуду, а опісля кожний тюремник відбував у них засуд, бо табори були в заряді НКВД. Таким чином НКВД виконувало цілий процес. Від ув'язнення до кінця людини. Тоді ж смерть не була рідкістю. Так то поповнювали технічну та робочу силу, яка їм була потрібна для виконання пляну».

10. НА ЗАСЛАННІ

Погнали Барановського на заслання до концтабору в Архангельську область, де умовини життя вельми важкі. Працював увесь час звичайним робітником. «Їжа — ледви переживеш, а ще, як не виконаєш норми, умреш з голоду».

Технічна адміністрація табору знала, що Барановський фахівець і їм дуже потрібний, але, — «куди тільки я йшов, з тюрми до тюрми, з табору до табору, всюди за мною йшли й характеристики. У них докладно була записана моя поведінка у в'язниці. А що з мого погляду моя поведінка була добра, був я, значить, з їхнього погляду, поганий в'язень, і мої характеристики були дуже погані. Коли енкаведисти в таборах приймали нових в'язнів, які в тих роках прибували масами, сотки й сотки тисяч, зразу дивились на характеристики, що слідчий написав.

Мені говорили відкрито:

— Ніколи ти, Барановський, не працюватимеш на керівній технічній праці, у чому ти фахівець. Здохнеш тут під пнем!»

Війна 1941 р. захопила Барановського в околицях фінляндського фронту, де в'язнів використовувано на підготові матеріялу для оборонних ліній і шляхів. Тоді то виринула негайна потреба сікти лісовий масив для потреб будови воєнних літаків. Для цього надавалась береза та ялиця, але тільки відповідної якости. Якщо б зрізувати дерева поголовно, то витрата часу та великі кошти не вели б до мети. Одначе для цього треба фахівців. І згадали про Барановського.

Покликали його, щоб переконатись, чи він знає цю роботу. Коли Барановський висловив готовість, хотіли йому дати сторожа, щоб за ним ішов. Тоді Барановський рішуче відмовився від цього фахового завдання.

«Якщо не маєте до мене довір'я, щоб я сам ішов у ліс і вибирав, що треба, а приставляєте до мене сторожа, то я й попри нього можу наробити шкоди, коли помилково визначу і ви будете різати надурно. Коли мені вірите, що можу правильно вибирати та що не буду саботувати, тоді вірте мені, що не втечу».

Не мали іншого вибору й мусіли пустити його самого. Тяжка це була праця, що тривала кілька місяців на морозі 35° - 40°, а то навіть 45° Ц нижче нуля. Але була одна небезпечна умова: не може бути понад 10% браку. Якщо більше — піде під воєнний суд. Через те й находив на нього страх, бо не міг знати, як січуть позаду. Потім виявилось тільки 7% браку; Барановський з полегшею зідхнув, а начальство набрало до нього більше довір'я.

У таборі він зміг навіть написати фахову працю, яку потім видано під іншим ім'ям. Уже в Югославії видав кілька наукових праць з лісництва та деревної промисловости.

11. «НАЦІОНАЛЬНЕ ПИТАННЯ» В КОНЦТАБОРІ

1943 р. Барановського несподівано знову запідозрено й заарештовано в концтаборі! Значить, і на засланні в таборі була ще тюрма.

«Коли війна почалась, — а в той час особливо було тяжко поблизу нас на фінляндському фронті, — вимагали від військових урядовців та інших сторожів у концтаборах, щоб із своїх рядів якнайбільше післали людей не фронт. Вони ж не дуже радо йшли на фронт. Для того, щоб викрутитись і залишитись на тилу, у запіллі, де добре їм жилось ще й з того, що обривали харчі в'язням, вони, ці органи НКВД, звітували цілком інакше про стан у таборах, аніж він справді був. Вони доводили, що в таборах такий страшний стан, що в них усі в'язні небезпечні контрреволюціонери, кляті 'контрики', які можуть використати воєнні умовини, висадивши все в повітря, і самі втекти.

Таким чином оці таборові органи в дійсності ховались від воєнної небезпеки. Щоб їх не взяли на фронт, були готові на все. Вони то з невинних людей, вже й так невинно засуджених, що працювали в таборах серед найтяжчих умов, робили якихось страшних ворогів, які, буцімто, і тут на каторзі загрожують радянській владі. От так намагались виправдати свою затримку в тилу.

Стали вигадувати якісь «таємні організації». Постійно тягли на допити, на судження вже засуджених. Виарештовували людей, що вже були в концтаборі, і якраз таких хто був корисний для країни навіть і на таких місцях. Напихали ними ізолятори. Так створювали атмосферу жахливої непевности і подавали це як наслідок поважного ворожого наставлення між каторжниками.

Начальство табору проводило в той час і окрему якусь, я б сказав, 'національну політику' супроти в'язнів. Коли, наприклад, Німеччина почала напад на Радянський Союз, негайно ж виарештовано німців між в'язнями і поновно їх суджено. Ще давніш, як Німеччина і Радянський Союз поділили Польщу, спершу виарештовано поляків. Коли ж німецька армія зайняла більшу частину України, зразу ж відділювано українців та ставлено їх знову на суд за засновування т.зв. 'українських націоналістичних організацій'.

Подібне було з естонцями, кавказцями, поляками, чехами, німцями, французами. Та й з ким цього не робили! В міру того, як якусь частину займав ворог, в'язні, що походили звідтіля або там колись жили, заново попадали на допити, повторно їх обвинувачували за якусь повністю видуману т.зв. ворожу діяльність, за утворювання якихось організацій, за змову тощо.

1943 р. працював я технічним керівником. Мав перепустку на вихід з табору до лісу на працю і щоб бути самому. Моє становище було стерпне. Сподівався я, що й реченець присуду незабаром закінчиться. Та й обіцяли були мені, що за мою добру працю, може, й скоріше пустять... Та, замість того, щоб уже бути ближче волі, прийшли нові обвинувачення.

У той час у таборі, де я був, не було між в'язнями багато людей з фаховим вишколом або з вищою освітою. Тут був один мій інтимний приятель генерал Тит Войтенко, славний полководець із жовтневої революції, якого за час сталінських чисток 1937 р. заарештовано. Тоді він був на становищі начальника військової академії імени Фрунзе у Москві. Тут теж був правник Рудницький, інвалід з жовтневої революції, надзвичайно порядний і хоробрий комуніст. Була ще незначна кількість товаришів-в'язнів. Усіх нас разом обвинувачено і ще раз суджено. Енкаведисти ув'язнили десятьох з нас, посадили в одиночки, в ізолятори, до допиту, пред'явивши нам обвинувачення.

В уяві слідчого воно справді здавалося страшним: наша група 'небезпечних ворогів народу націоналістів з України', згідно з задумом слідчого, мала окремі ворожі цілі. Мого приятеля — генерала поставили організатором тієї групи; мене — його заступником, тому що я був технічним керівником і мав вплив на людей. Також Рудницького назначили заступником Войтенка. От так то нас усіх обвинуватили в такому, що вже само собою — сміх! Ми, нібито, мали таємну домову з німецьким верховним командуванням, мовляв, німці скинуть нам з літаків танки, ми поб'ємо таборову охорону і почерез фронт проб'ємось до ворога або залишимось у тилу як п'ята колона».

На «суді» Войтенко довів сміховинність такого обвинувачення, навіть свідки не хотіли свідчити.

«Втім, ні для суду, ні для НКВД, ні для управи табору не мало значення, чи щось логічне чи ні, чи щось доказуєш, або тобі вдалось доказати чи ні. Вони тільки шукали нагоди організувати новий процес, зчинити довкруги нього галас, паніку, щоб видно було, як то між в'язнями є тільки самі небезпечні вороги народу, контрреволюціонери. Та й хотіли показати, які то вони самі, яка то вони охорона та чуйні вартові радянського суспільства, яким удалось все те розкрити й доказати, що вони навіть потрібніші в таборах, аніж на фронті».

подав
Антін В. Івахнюк

Служба Божа українською мовою

Єпископ Андрій Сапеляк, екзарх українців-католиків Аргентини, дав дозвіл відправляти Службу Божу українською мовою.

«Щоб облегшити українським вірним, зокрема молодому поколінню, все краще зрозуміння Служби Божої, дозволяється Всеч. отцям відправляти її в цілості українською мовою, почнаючи від сьогорічних великодніх свят. Вірні дальше будуть відповідати церковнослов'янською мовою, поки не вийде офіційний український переклад молитов вірних. Єдиний переклад на українську мову, дозволений при відправлюванні Служби Божої, це ткест, виготовлений між'єпархіяльною літургічною комісією «Священна і Божественна Літургія во святих Отця нашого Йоана Золотоустого», виданий у Римі верховним архиєпископом Української Церкви».

Православна митрополія у Варшаві

Православна митрополія у Варшаві видала українською мовою «Церковний календар на 1970».

Торік на 78 році життя вмер митрополит Стефан Рудик, первоієрарх Православної Церкви Польщі. На початку цього року на митрополита вибрали єпископа вроцлавсько-щецінської єпархії Василя Дорошкевича.

21 серпня висвячено нового люблінського єпископа Олексія Ярошука.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ДЕ НАШ СВЯЩЕНИЧИЙ ДОРІСТ?

Хто слідкує за нашим релігійним життям у Канаді, той затривожиться і поставить собі питання, що буде далі з нашою Церквою? Бо доросту священичого нема.

Писали наші газети, що ми втратили в користь римського обряду 80 тисяч, а приблизно таке число є в різних сектах Канади. І якщо не буде в нас доросту українського духовенства, то ми себе наражаємо ще на більші втрати. І хто буде винен в цьому?

Ми не раз такі дрібничкові у своїх писаннях, напр., про обряд. А от тепер, як через брак доросту наших українських священиків наші люди занглійщаться і перейдуть на римський обряд, всі мовчимо. Чому? Бо тої прогалини ми чомусь не вміємо заповнити.

Звемо себе християнським народом, але виховання доросту священиків — неначе не наша справа. А всі ми маємо дбати за своє збереження національне, релігійне й обрядове, тепер і в майбутньому.

Ми — нарід, що хоче жити і розвиватися. Ми не безрадні, щоб хтось мусів нас попихати: робіть щось. Адже маємо провідників, які плянують. Саме вихвалювання якоїсь особи користи нам не приносить. Нам треба конкретних напрямних і їх здійснення.

Звернім увагу на брак священичого доросту. Вина в нас самих. Пишу, щоб ми стривожилися браком священичого доросту. Таж священик — це людина, яка працює в користь народу. Ми це повинні розуміти, хіба самі не хочемо добра своєму народові. Тоді не нарікаймо.

Як священик, відчуваю брак покликань. Мене тривожить доля мого народу, з якого я вийшов. Був час, коли ми мали ще молоді сили священиків з України, які могли багато передати новим студентам в українській семінарії. На це діло ми не здобулися. Час пройшов, люди постарілися чи й повмирали, а на їх місце сил нових нема. Чи будуть?

Ми ще можемо розв'язати цю проблему, коли загал наших єпархій звернеться до наших Владик із тривогою за долю нашої Церкви. Тут не йдеться про цю чи іншу єпархію. Де потреба, там дати священика, забезпечити його матеріяльно і віддати йому належну до його стану пошану. І понад усе: даймо своїх синів. Хай батьки й матері сприяють, щоб їхній син став священиком. Бо його потрібно тепер.

о. Н. Кончак ЧСВВ
Мондер

МОТРЯ

Історична повість (140)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Краще шаблею поминайте мене, а не жалем, бо жалувати нема чого. Я пізнала щастя. Не жалуйте людини, що щасливою була, жалуйте того, хто щастя на очі не бачив. Прощавайте!

Хотів пригорнути її до себе, не пустити, відкликати від'їзд, не дати... Вихопилася, як із жмені птаха, і вилетіла крізь двері.

За нею тітка Лідія побігла. Гетьманські служки відчинили й затріснули за ними дверці. Заколисалися на сідлах фореси і білі коні помчали по білих снігах... Білі коні!

* * *

Крізь вікно військової сторожівні визирав Чуйкевич. «Своєї долі навіть такими кіньми не об'їдеш...»

* * *

Гетьман довго стояв на ґанку.

Вітер снігом загладжував сліди по санях, котрими від'їхала Мотря.

Вийшов Войнаровський і попросив дядька, щоби йшов у хату, бо продрохне.

Тихо і послушно пішов за ним.

— І знову ми удвох осталися, Андрію, — сказав гетьман і перший раз у життю почув якесь дивне зимно, ніби невідома птиця майнула над ним своїм студеним крилом.

— Будь ласка, засвіти, Андрію, свічки і подай письма мені, ті, що нині післанець привіз. Діло важне!

НЕ ВБИВАЙ

Друга частина трилогії «Мазепа»

У ЖОВКВІ

Відколи Жовква Жовквою, таких великодніх свят, як 1707 року, вона не переживала.

Ще зимою з'їхав туди цар Петро з Меншіковим і з новим своїм канцлером, Гаврилом Івановичем Головкіном. З царем нахлинуло багато царських людей, боярів, прислуги та військових старшин.

Невеличкий город зароївся людьми, не було двора, де б не стояли москалі.

Жовківці тулилися по повітках і «маштарках», а були й такі, що лишали своє хазяйство та переїздили жити на село до родичів, або до знайомих.

До царя часто-густо прибували пани польські, що вороже ставилися до Карла і до нового польського короля Станіслава Лещинського і обстоювали за Августом, хоч він ще літом зрікся корони і 14 вересня підписав мир у Альтранштадті.

Відвідували царя у Жовкві навіть такі вельможі, як краківський каштелян Януш Вишневецький та мазовецький воєвода Хоментовський. Вони без великого почоту і кроку ступити не вміли, тому то на час такої гостини у місті за жадні гроші зайвої квартири не знайшов би.

Були, щоправда, такі шинкарі та властителі гостинниць, що гарні гроші тоді заробляли, але загал терпів і молився до Бога, щоб раз увільнив їх від тих непрошених гостей.

Цар Петро бісився. Його союзник Авґуст не витривав на становищу, Карло тріюмфував.

Цар боявся, що Карло, покінчивши з Августом, усі свої потуги на Московщину кине, і заздалегідь давав прикази, як народ має на той час поводитися.

Росія велика, впустити ворога, а тоді не дати йому ні хліба для людей, ні паші для коней, це дуже простий спосіб, щоб загнати його в біду. Тому то цар і писав до Апраксіна, щоб усі хлібороби, великі й малі, не тримали хлібів по клунях та по коморах, а закопували зерно в лісах та дебрах, звідки б ворог нелегко міг його добути.

Царські люди, навіть найчільніші, знайомилися тоді з його славною дубинкою і благословили такий день, коли їм поталанило не досвідчати царського гніву.

Єдиний союзник царя, це був гетьман Мазепа.

— Увесь тягар війни лягає тепер на нас, — писав цар до гетьмана, вакликаючи його в Жовкву на воєнну раду.

* * *

Саме в Страстну п'ятницю приїхав гетьман з невідступним Орликом і з деякими старшинами до Жовкви на тую раду.

Ледве піднайдено для них квартирі і то примусом, а не з доброї волі і навіть не за добрі гроші.

Малий городок перемінився у якийсь венецький машкарад. Зелені московські каптани мішалися з козацькими контушами та кереями, а три мови: українська, польська і московська зливалися у якусь мішанину, від якої аж уха пухли.

Матіркування, шлякування і псякревкання чути було на кожному кроці, їх заглушувало хіба тарахкання хлопців дубовими довбеньками до церковних парканів у велику п'ятницю і в глуху суботу.

А коли прийшов Великдень, то жовківські дівчата не зважилися виводити гагілок на цвинтарях біля церков, не співали про Романа, бо бачили, що приїхав ще хтось могутніший і небезпечніший від нього.

Гірка була паска цього року і не один та й не одна слізьми її обілляла, порівнюючи минулі страсті Христові з власними терпіннями, котрі їм отсе доводилося переживати.

Ні сліду колишньої радости в це найнадійніше весняне свято.

Хоч Великдень був пізній і природа вспіла вже прибрати нове: зелене, біле, рожеве й синє вбрання, хоч цвили фіялки й пахла черемха, хоч у збіжжах могла сховатися курка, ніхто не втішався весною і кожний з острахом дивився на північ, чи не надсувається нова туча у виді нових царських, або яких других військ.

Жовківці, як звичайно мешканці малих міст, не дуже то розбиралися в політиці.

Куди там їм було розуміти хитрощі Петрові, котрий польську корону, скинену з голови Авґуста, предкладав і королевичеві Собєському, і Ракочому, і якомусь там ґерцоґові англійському, котрий одиноким своїм союзником признавав Мазепу, а рівночасно чужинцям пропонував князівство київське, або володимирське, як нагороду за спілку, або хоч би навіть за посередництво в замиренні Росії зі Швецією...

Хто дасть більше?...

Навіть люди, що нераз мали з політикою діло, не годні були стежити за дивними скоками гадок, які відбувалися у великій, але неспокійній і ненормальній голові молодого царя.

Тому то мешканці славного й ґарного города Жавкви несотворені речі розказували собі тихцем. Не один, дивлячись на салдатів, поляків і навіть на своїх, на козаків, хрестився, бо ніяк зрозуміти не міг, звідки й пощо вони тут взялися.

Ніби Пандора ящик свій над Жовквою відчинила і, що в ньому було, висипала нараз на місто.

До того, відома річ, що цар несамовитий, на нього всі дивляться, як на антихриста, і — який же тут Великдень?

Добре, що минув і що кінця світа не було.

* * *

Більше ніж тиждень і мало що не два довелося ждати гетьманові Мазепі на тую воєнну раду. Правда, у Жовкві він не потребував скучати. І він їздив, і до нього приїздили люди, але треба було дуже секретно видатися з ними й дуже політично балакати, бо в Жовкві під тую пору і стіни уха мали.

Гетьманові стршини теж не були раді. Весна. В маєтках чимало роботи. В кожного родина, святкуватимуть без батька, а ти сидиш у тій Жовкві не знати пощо й нащо.

Нарікали старшини, зібравшись у гетьманській господі, коли їм довелось на гетьмана ждати, так як нині, у вівторок по Провідній неділі.

* * *

І гетьмана ще вранці покликали на раду, бо цар скоро встає. Сидіти може геть поза північ, а вставати мусить разом із сходом сонця і зараз за роботу береться. Чорт, не чоловік!

Старшини посходилися коло полудня. Не буде ж тая рада Бог вість як довго тривати! Петро не любить зайвих слів. Або говори до речі, або мовчи. Декому вже й язик відрізали, за те, що непотрібно балакав. З Петром короткий процес.

Чекають старшини, гетьмана нема.

— Ясновельможний сам пішов? — питає Орлика компанійський полковник Танський.

— Сам, як палець.

— Також нові звичаї, щоб гетьман одницем ходив, ніби то в нього надійних людей нема.

— Видно, нас там не треба, — додає обозний Ломиковський.

— Нас тільки тоді кличуть як голову під кулі та під шаблі треба навставляти, — завважує Танський, — але до військової ради, то ми задурні. Москалі всі розуми поїли.

— Звичайно, вони барини, а ми холопи їхні.

— Царські люди «ін спе».

Говорили чим раз тихіше, щоб який чорт не підслухав.

Хтось добув із шараварів добре вже постирані кістки.

— Кидаймо!

Скорочували час, як могли. Але нервувалися і навіть кості не могли цьому нервованню зарадити.

— Хтось іде!

І властитель костей сховав їх назад у свої глибокі шаравари.

Увійшов покоєвий гетьманський Кендзеровський, — стали питати його, — не чув, що там діється на тій раді?

— Звідки я, ваші милості, чути маю. Двері позамикані на глухо, скрізь варти, туди й миша не пересунеться.

— От, як москалі вміють секретні ради тримати! — завважив хтось.

— То правда, а ми свобідний народ і не любимо секретів. Що на серці, те й на язиці.

— Біжимо з язиками, чи треба, чи не треба.

— Але, як же там, пане Кендзеровський, не чув, коли гетьман поверне?

— Кажу милостям вашим, нічого я не чув, і сам прийшов подивитися, чи не вернувся вже ясновельможний, бо звідси до царського постою недалеко. Піду назустріч.

— Іди, йди, небоже. А якщо гетьмана зазриш, так і нас ісповісти.

І Кендзеровський пішов. Ломиковський потягнувся і позіхнув на всю губу.

— Їй Богу, вже мені того всього забагато!

КОЛИ НАДХОДИЛА БУРЯ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ...

інж. Микола ФЛЯК

Зі серії історичних нарисів про Самбірщину

Політичне становище на Балканах в 1908 р. дуже сильно загострило відносини між Росією і Австро-Угорщиною.

Була тоді також актуальною справа українського університету в Галичині. Старання і боротьба за нього велась довгий час; жертвою тієї боротьби в 1910 р. впав Адам Коцко. Російський цар у приватному листі до Франца Иосифа вже 1908 р. перестерігав, що заснування українського університету в Галичині буде визнане за «казус беллі» (причина до війни).

На Балканах справа ще більше ускладнилася 1912 року. Тоді було загальновідомо, що війна неминуча. До неї приготовлялись поляки в Галичині вже від 1908 р. під проводом Юзефа Пілсудського. Творили військову організацію «Стржелєц». У серпні 1912 р. поляки в Австрії організують «Комісію тимчасово сконфедерованих незалежних партій (стронніцтв)», яка так, як і «Стржелєц», займає автрофільське, а тим самим протиросійське становище. В червні 1913 р. голова польського парляментарного кола Лєо робить у Відні вірнопідданчу заяву «справедливому і мудрому монархові» та Австро-угорській монархії.

За прикладом поляків українці, організовані в деяких спортових товариствах, головно в Січах і Соколах, починають старання заснувати піввійськову організацію Січових Стрільців. По різних труднощах, які робили поляки як в армії, так у віденськім уряді, 7 грудня 1912 р. українці одержали дозвіл. Українські посли водночас проголосили також свою вірнопідданчу заяву монархові і Австро-угорській державі.

Поляки, маючи адміністраційний апарат у своїх руках і впливи в австрійській армії, мали в організуванні «Стржельца» великі успіхи. Українці таких успіхів не мали. І не могли мати, бо в той час як у віденськім парляменті, так у галицькому соймі вони були в опозиції до уряду, а подруге, українські партії не були об'єднані. Щось, як тепер на еміграції. Об'єднались вони щойно на початку війни.

У Львові 28 червня 1914, для відзначення сторіччя народження Шевченка, відбувся величний крайовий «здвиг». Було понад 100,000 учасників! Подібне зібрання, хоч, очевидно, куди менше, було і в Самборі. З тієї нагоди вмуровано в Самборі пропам'ятну таблицю.

У львівському здвизі участь брав теж тодішній намісник Галичини Витовт Коритовський, який в історії українців Галичини заслужив собі на назву «вішателя». Він творець Талергофу; за його влади тисячі наших невинних селян і багато українського активу були повішені.

Коритовський став намісником, коли то римо-католицький єпископат Львова повалив намісника Бобржинського тільки за те, що він пропонував деякі незначні зміни у виборчому законі в користь українців. Обурений цим польський шовіністичний єпископат за допомогою Відня і підтримкою деяких дипломатів Ватикану домігся усунення Бобржинського.

Буря першої світової війни надходила. Напруження в Европі зростало. Грім ударив у Сараєві. Нові досліди виявили, що Росія хотіла війни. У книжці В. Ковлз (V. Cowles), «The Russian Dagger» (Collins,1969), наводяться цікаві документи. Російський міністер генерал Сухомлінов був певний, що російська армія досить сильна, щоб перемогти австро-угорську і німецьку армії. Це він своїми махінаціями довів до атентату на австрійського престолонаслідника Франца Фердинанда в Сараєві, сподіваючись, що це викличе війну. Не помилився. 1-го серпня 1914 р. вибухла війна.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЄПИСКОПІВ

В Оттаві цього тижня відбувається нарада католицьких єпископів Канади. Конференція почалася в понеділок 6 квітня; закінчиться в п'ятницю 10 квітня.

Єпископи обговорюють питання, що будуть вирішуватися на єпископському синоді в Римі, а також поточні церковні справи Канади.

У ПЕРЕМИШЛІ

У Перемишлі тільки 30 дітей навчається української мови, повідомляє варшавська газета «Наше слово».

«Як на перемиське середовище — це невелика кількість. Могло б приходити значно більше дітей».

Є в Перемишлі світлиця УСКТ (Українського суспільно-культурного товариства). Діє музичний і театральний гурток.

До християнської єдности

ДВА ПРОТЕСТАНТСЬКІ ПАСТОРИ В РИМІ

Два протестантські пастори — Р. Берталот і М. Збаффі — виступали в римському домініканському університеті ім. св. Томи в час екуменічного зібрання, і бл. 1000 слухачів оплескували їх заяви.

Ми йдемо вперед до єдности, сказав Р. Берталот. Раніш у християн були дві теорії: одні в ім'я єдности часто не терпіли обнови; другі для обнови не вагалися жертвувати єдністю Церкви. Наше сторіччя принесло зміну: вернувшися до біблійного слова, ми зрозуміли, що «єдність та обнова Церкви йдуть разом і не можуть бути розлучені одна від одної».

На цю пору християни, сказав проф. Р. Берталот, дуже дбайливо вказують на те, що їх єднає. Однак не треба приховувати того, що їх роз'єднує. Потрібна насамперед «вірність самому собі». Всім потрібна ясність позицій і сміливість показати своє обличчя. II Ватиканський собор був поворотом Католицької Церкви до себе самої, до своїх основ. Католицька Церква дала відповідь, «чим вона є і чого хоче у відношенні до всього християнства». За прикладом католиків, православні Церкви повинні справді вернутися до традиції сімох перших соборів, а протестанти — до Біблії. Всі мусять знати і розуміти себе самих.

Другим етапом правдивого екуменічного руху повинна бути «коперніківська революція», а саме «ми знову відкриваємо, що ми мандрівники, які йдуть до тієї самої мети — до Христа».

Третя фаза, на думку Берталота, ще далеко. Ця фаза — «кінець ізоляції». Християни, кінець-кінцем, зрозуміють і знайдуть свою єдність у своїй розмаїтості.

Другий пастор М. Збаффі сказав, що екуменічний рух розвивається головно по поземній (горизонтальній) лінії.. Маємо «діялог», маємо зустрічі й публікації. Христос — Правда і Любов; тож у правді й любові треба йти до християнської єдности. Доземна (вертикальна) лінія «екуменічної побожности» куди важливіша за людські «діялоги», «зустрічі» і «конфронтації». Співторцями християнської єдности будуть люди молитви і духовного життя.

Представник ватиканського секретаріяту для християнської єдности о. Альфредо Марранціні пригадав, що останнім часом в Італії появився спільний переклад Святого Письма, зроблений знавцями різних віровизнань. «Уже тільки це немала річ, коли пригадаємо вікові розколи, що походили з різного тлумачення Листа до римлян».

РЕКТОР УВУ У ВІННІПЕЗІ

(мг) Ректор Українського вільного університету в Мюнхені проф. Володимир Янів був три дні — 2, 3, 4 квітня — у Вінніпезі. Він зустрівся з професорами і студентами Манітобського університету, відвідав митрополита Максима і православного єпископа Бориса, був гостем президії КУК.

Дві українські кредитівки — «Карпатія» і Кооператива північного Вінніпегу — дали пожертви для УВУ.

Міжнародна служба Сі-Бі-Сі провела інтерв'ю з гостем.

З Вінніпегу В. Янів поїхав до Торонта, Оттави й Ню Йорку. Наприкінці квітня він вернеться до Мюнхену.

Проф. М. Чубатий — дослідник церковної історії України

(УПБ, Рим) Нещодавно сповнилося 80 років життєвого шляху професора Миколи Чубатого, визначного історика, колишнього професора духовної семінарії, потім Богословської академії у Львові, дійсного члена Богословського товариства, теперь — професора Українського католицького університету ім. св. Климентія, заслуженого діяча на науковій, церковній і громадській ниві.

Життєві труди й надбання проф. М. Чубатого, його християнсько-католицький світогляд, його відданість Церкві та рідному народові загальновідомі українській спільноті, а ім'я його стало відоме в науковому і культурному світі.

Микола Чубатий народився 11 грудня 1889 р. у Тернополі. Склавши іспит зрілости в тернопільській гімназії 1909 р., студіював до 1913 р. богословію на богословському факультеті Львівського університету. Потім продовжував ще філософські студії у Львівськім і Віденськім університетах. 1917 року одержав ступінь доктора філософії Львівського університету. Після цього ще два роки посвятився правничим студіям в історично-правничім семінарі проф. О. Бальцера.

1919 року був покликаний на катедру історії українського права в Кам'янець-Подільському університеті. Історію українського права він викладав до 1924 року у відділі Українського університету у Львові. Три роки згодом став у Богословській академії професором історії з'єднання Українсько Церкви з Апостольським престолом.

Професор М. Чубатий написав багато студій і статтей. Список його наукового доробку зайняв би кілька сторінок друку. Теми його історичних дослідів — це найдавніші змагання України до церковної єдности з Римом, правне становище Церкви в давні часи і в козацькій державі. Праці його писані не тільки украінською, а й чужими мовами. Він опрацював понад 500 гасел з історії українського та церковного права для «Української загальної енциклопедії». Наукові рецензії друкував у «Богословії», «Дзвонах» «Ниві» та інших журналах.

Напередодні другої світової війни виїхав за океан на конгрес «Пакс Романа». Воєнна хуртовина закрила йому двері до рідного краю. Та не було важливішої події в нашому церковному чи громадському житті за океаном, у якій М. Чубатий не брав би участи. Українські школи, музеї, суспільні організації й установи знаходили в нім завжди знавця справи, дорадника, помічника. Він був редактором «Українського квартальника» англійською мовою, був співпрацівником «Енциклопедії українознавства» Наукового товариства ім. Шевченка (історія Церкви); написав багато статтей в оборону переслідуваної Церкви в Україні, брав участь у наукових з'їздах істориків.

Коли Блаженніший Иосиф прибув до Риму, професор Чубатий поїхав привітати його. Зі собою він привіз машинопис першого тому свого великого твору «Історія християнства на Русі-Україні». Той том уже опублікований.

В нашому університеті в Римі, між портретами заслужених професорів Богословської академії, є теж портрет проф. д-ра М. Чубатого.

З нагоди 80-річчя він одержав від Блаженнішого Иосифа привітального листа з благословенням. Наукова і громадська праця проф. Чубатого здобула йому загальну пошану.

У 20-РІЧЧЯ СМЕРТИ ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ

Комітет українців Канади оголосив заклик «вшанувати пам'ять ген. Р. Шухевича-Чупринки, відзначивши 20-річчя його геройської смерти, та об'єднати всі наші сили в боротьбі за волю й незалежність України».

Вісті з Едмонтону

Вшановують автора «Вільних земель»

(тгл) У п'ятницю 3-го квітня о 7.30 вечора, в залі при катедрі св. Івана зібралося численне громадянство Едмонтону, біля 150 осіб, щоб вшанувати автора видатного твору канадської історично-публіцистичної літератури «Вільні землі» Джеймса МекҐреґора.

Голова едмонтонського відділу КУК Роман Осташевський прочитав привітального листа о. д-ра Василя Кушніра, президента КУК Канади: «...„Вільні землі" — це праця правдивої наукової вартости, оперта на дослідах джерел і водночас це твір великого стилю, що запевнить їй прочитність серед наших майбутніх поколінь, за що українська громада Канади буде авторові назавжди вдячна».

Найвидатнішою подією вечора, безперечно, був виступ професора Албертського університету д-ра М. Лупула, який у змістовній та щирій промові звернув увагу гостей на головні заслуги автора «Вільних земель» і висловив деякі серйозні думки до становища української еміграції та її майбутнього в Канаді. На його думку, до особливих заслуг канадсько-українознавчого твору МекҐреґора належить те, що:

1. з історичного боку автор подає багато досі невідомих фактів і подій та цитує масу джерельних матеріялів;

2. твір написаний з любов'ю до „людей у кожухах" і, крім того, має високу літературну якість;

3. у «Вільних землях» МекҐреґор показав українців як важливий третій елемент у розбудові Канади, на чий кошт роля офіційних народів-засновникі (англосаксів та французів) перебільшена;

4. у цю пору, коли багато понять з історії Канади находяться у зламі, книжка МекҐреґора, без сумніву, позитивно формуватиме уявлення нашої молоді про ролю українського елементу в будові Канади.

Для солідного вивчення минулих, сучасних і майбутніх проблем української еміграції осілої як на землі, так і в містах Алберти професор Лупул пропонував створити Українське історичне товариство. Ця думка знайшла сприятливий відгук у приватних деяких громадян після закінчення офіційної частини вечора.

Помітний слід в уяві уважних слухачів лишила Оксана Єндик умілим, без штучного патосу, читанням вибраних місць з «Вільних земель».

З подякою авторові в імені українських першопоселенців просто і щиро виступив немолодий уже Андрій Зварич, брат якого бл. п. Петро Зварич став головним героєм твору МекҐреґора. Він в імені відділу КУК вручив дружині автора прегарну порцелянову вазу з яскравою українською мережкою.

Видимо зворушений автор подякував упорядникам, промовцям та гостям, зокрема д-рові Лупулові за його суттєву та дружню критику «Вільних земель», а також Оксані Єндик за зразкове читання витягів з його твору. Також, явно щиро, МекҐреґор підкреслив факт, що це вперше влаштовують йому не тільки таку милу, а взагалі авторську зустріч, хоч він уже написав дев'ять книжок, і що це пояснюється особливою чутливістю української людини.

Едмонтонському відділові КУК належиться щире, заслужене визнання та поздоровлення з успішно проведеною зустріччю видатного приятеля українців Джеймса МекҐреґора з громадянством Едмонтону, яка пройшла в інформативній, відпруженій та приємній атмосфері.

Водночас треба зауважити, що значним недоліком зустрічі було її недоречне пересичення неукраїнською одномовністю: усі без винятку виступи були англійською мовою. Багато присутніх, а серед них і автор цього звідомлення, йде до українських установ не в останній мірі для того, щоб почути прилюдно, голосно і ясно, дороге серцю і мозкові звучання прадавнього рідного слова, яке московський загарбник забороняє в Україні, на «нашій — не своїй землі».

Смію висловити припущення, що й самому МекҐреґорові було б цікаво побачити й почути щось справді українське, подане на високому рівні, відмінне від повсякденної канадської комерційної прози. Це тим більше прикро, що є в нас достатні сили саме для такого виконання на високому рівні. Похідну проблему, напр., перекладу українського тексту для автора «Вільних земель» можна було легко подолати.

Також треба відмітити, що назагал уміле та динамічне керування офіційною частиною зустрічі д-ром Л. Фариною трохи постраждало через неспівмірну довжину його промов та штучне намагання за всяку ціну розвеселити публіку. Саме на це не було найменшої потреби, бо зустріч сама по своїй природі була цікава.

Серед гостей цієї вдалої вечірки були Владики обох Церков, судді, посли. Був теж син українського першопоселенця Теодора Немирського та каталізатор, за висловом автора «Вільних земель», авторової енергії у готовий твір — Тома Немирський; був син Івана Німчука Стефан, син першого провінційного посла Андрія Шандра Тома Шандро і багато інших раніших та пізніших українських емігрантів-скитальців чи їх нащадків, вигнаних недолею з рідної землі в далеку Канаду.

ДУХОВНІ ВПРАВИ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ

За благословенням Преосвященного Владики від 13 до 19 квітня в церкві св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні відбудуться цілотижневі великопісні духовні вправи. Духовні науки буде виголошувати о. радник В. Чопей двічі щодня: о год. 9.30 ранку і о год. 7.30 вечора.

Перша наука в понеділок 13 квітня о год. 7.30 вечора.

ДЛЯ МОЛОДИХ СПОРТОВЦІВ

У неділю 12 квітня о год. 6-ій вечора в парафіяльній залі св. Володимира 12726 — 119 вул. відбудеться вечеря на закінчення гокейового сезону.

На вечері буде бл. 130 хлопців, членів гокейового клюбу. Найкращим змагунам будуть роздані нагороди. До участи запрошують батьків та зацікавлене справами молоді громадянство.

ЩО, ДЕ, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 12 квітня:

2 до 5 год. попол. у школі ім. св. Миколая, 3643 - 115 авеню: весняне чайне прийняття заходом відділу ЛУКЖ парафії Покрова.

• • •

о год. 2:30 попол. в залі катедральної парафії св. Иосафата — загальні збори корпорації Дому української молоді.

* * *

Неділя, 19 квітня:

в школі «Сейкред Гарт», 108 авеню - 96 вул.: передвеликодній базар з продажем печива, писанок та вишивок. Початок імпрези, організованої Марійською дружиною церкви св. Юрія, о год. 2-ій пополудні.

Воскреслий Христос — наша надія

ВЛАДИКА НІЛ ПРО НАШЕ ЦЕРКОВНЕ СТАНОВИЩЕ

Воскреслий Христос — надія наша і надія Української Католицької Церкви, сказав у великодній проповіді Преосвященний Ніл, едмонтонський єпископ. «В Україні Церква похована і привалена каменем забуття», але вона «крізь Голготу прийде до воскресення». Синод єпископів під проводом верховного архиєпископа, що відбувся в Римі, був великою подією: «давня мрія сповнилася», Вороги Христові зазнали невдачі. Христос не раз розбив затії ворогів Церкви; поразка впаде теж «на ворогів верховного архиєпископа», сказав Владика Ніл.

На Великдень 29 березня в едмонтонській церкві св. Иосафата була врочиста архиєрейська Літургія, яку водночас пересилали в радіо. Владика Ніл привітав з Великоднем парафіян катедральної церкви і вірних єпархії. З Владикою співслужили о. митрат В. Лаба і о. протопресвітер Ю. Ковальський. Дияконував о. П. Шиндюк Співав хор під керуванням п. М. Іваника. Багато вірних (бл. 700) прийняли того дня Св. Причастя.

Перед Великоднем у катедральній церкві була одноптижнева св. Літургія. Духовні науки виголошував о. М. Ничка ЧСВВ.

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю

AMSTERDAM TAILORS LTD.

Едмонтонський осередок для перерібки одягів

Переводимо перерібки всякого роду.

214 UNION BUS DEPOT

10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

1970 EDMONTON, SECOND ANNUAL

НЕ ПРОПУСТІТЬ НАГОДИ ПОБАЧИТИ ТАКІ ПОКАЗИ:

- 400-фунтовий тигр-Дженґіс
- Показ полювання на грубу звірину "сафарі" та показ моди
- Дармова ловля пстругів — зловіть й заберіть собі
- Побачите дівчину з обкладинки магазину Плейбой — Тедді Сміт
- 50,000 різьблених речей — мініятурний цирк Ерні
- Доповідача про те, як зберегти життя, Тоні Ґрінбанк
- Дослідувача газардних ігор — Франка Ґарсія
- Сотні човнів, вакаційних возів, спортового приладдя і додатків до них

ВХІД: Дорослі $1.50, студенти віком років 6 - 16 $1, нижче 6 років даром, враз із дорослими.

ГОДИНИ: Щодня від год. 6 - 11 вечора. В суботу, 1 попол. - 11 вечора. В неділю, 1 попол. - 11 вечора

APRIL 15-19 EXHIBITION GROUNDS

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ДОБРУ ПОРАДУ ДАЮТЬ ІЗ ТОРОНТА

На цю пору є в нас аж три екзильні прем'єри: Атанас Фіголь — прем'єр законний, хоч усунений, Свирид Довгаль — прем'єр незаконний, хоч призначений, і Микола Лівицький — прем'єр незаконний і непризначений. Це дотепний коментар «Лиса Микити», який не потребує ще додаткових коментарів. А втім, було їх уже аж надто багато. Про те, чия правда, чия кривда і чиї ми тепер екзильні діти, написано, надруковано і на всі чотири сторони світу порозсилано, здається, вже все.

Що ж робити далі? Послухати доброї поради з Торонта.

Представництво ВО УНРади в Канаді ще торік подало пропозицію, щоб, після резиґнації всіх органів Державного центру УНР (президента, членів уряду і членів УНРади), в ЗДА чи Канаді відбулася надзвичайна сесія УНРади. Чи може бути простіша порада, коли як від екзильного уряду, так від опозиції раз-у-раз чуємо заяви про потребу шанувати демократичний порядок?

ДОВГА СУПЕРЕЧКА. Атанас Фіголь, мабуть найпопулярніший голова ВО УНРади, в червні 1969 р. несподівано перестав бути екзильним прем'єром. Спочатку казали: відійшов; потім сказали, що більшість президії УНРади зовсім демократично і не без підстав усунула його. Наприкінці минулого року в Мюнхені за редакцією М. Добрянського появився збірник «Документи і матеріяли до сучасної ситуації в Українській Національній Раді», який трохи подратував екзильного президента М. Лівицького. Саме його обвинувачують прихильники А. Фіголя. Кажуть, що Лівицький, колишній прем'єр і теперішній президент, зробив з Державного центру власний політичний хутір. У відповідь на критику «естаблішменту» інформаційне бюро М. Лівицького розсилає авторитетні роз'яснення. Довга суперечка ще не припинилася. Як з одного, так з другого боку чути: не вірте!

Справді, вірити всяким чуткам таки не варто.

Недруги Лівицького кажуть, що все почалося зовсім не з політики, а зі заздрости, хай і політичної. Безпартійний Фіголь так швидко з'єднав собі загальну пошану і майже загальну прихильність, що колишній прем'єр, хоч підвищений до гідности президента, почував себе особою ч. 2 і через це загадав повалити новоявлену особу ч. 1, яка при всій своїй безпретенсійній скромності почала виявляти щораз більшу прем'єрську незалежність.

Таким чуткам не варто вірити. Якщо гірке почуття заздрости може деколи ворушитися навіть у президентському серці, все ж таки Лівицький покищо не схожий на Сталіна. Зрештою, Фіголь ще живий. І оголошено його не «ворогом народу», а тільки нерозсудливим капітулянтом перед ворогом.

Проти Фіголя деякі люди висували закид бездіяльности. Це очевидне непорозуміння, бо ввесь клопіт пішов з діяльности. Якби Фіголь був бездіяльний, то й досі був би нашим щасливо пануючим екзильним прем'єром; а якби не робив таки взагалі нічого, то, певно, залишили б його ще на одну каденцію, мовляв, якось ще не встигла людина виявити себе.

А може, Фіголь чи якісь темні сили за його плечима хотіли робити зміни в Державному центрі, заколочуючи спокій на еміґраційних вершинах? Так, Фіголь хотів деяких змін, себто поліпшень. Цю потребу, певно, бачить теж президент Лівицький, бо хто ж її не бачить?

У чому ж, кінець-кінцем, головна справа? Головна справа, кажуть нам, саме в головній справі: «в засадничих питаннях визвольної політики». З Мюнхену («Бюлетень Українського інформаційного бюра», 10 березня) вияснюють ще раз: «Усі ці нібито критичні матеріяли не мають нічого спільного із справжньою критикою, вони зводять критику на манівці підрядних справ, не даючи відповіді на засадничі питання визвольної політики Державного центру УНР. Бо, як відомо, на цьому тлі прийшло до основних розходжень, і це

(закінчення в 3-тій колонці)

КВОТА З УКРАЇНИ: 15 ТИСЯЧ СТУДЕНТІВ

Головною особою на недавньому київському з'їзді комсомольців України не був ні перший секретар ЦК ЛКСМ (ленінської комуністичної спілки молоді) України О. Капто, ні перший секретар ЦК КП України П. Шелест. Головною шишкою був наказодавець із Москви — Є. Тяжельніков, перший секретар ЦК ВЛКСМ (всесоюзної ленінської комуністичної спілки молоді). Саме він, всесоюзний секретар, особисто подав до відома «республіканським» комсомольцям, скільки їх цього літа добровільно поїде на роботу в Сибір.

Різні промовці, між ними й Капто, говорили про потребу кращого виховання студентської молоді. Шелест говорив про небезпеку буржуазної пропаґанди, казав, що комсомольцям треба більше вчитися і працювати, і ще багато чого казав. А закінчив промову згадкою про славу комсомолу України ось так: «Хай же ця слава ще міцніше гримить над просторами нашої республіки і у всій нашій неосяжній країні».

Республіканські простори мало цікавлять Є. Тяжельнікова. Цей всесоюзний промовець говорив про потребу «військово-патріотичного виховання молоді», про «нашу неосяжну батьківщину», головно про Сибір. Він сказав: «Під час поїздки до Західного Сибіру ми познайомилися із самовідданою працею 10-тисячного загону українських студентів... Лише минулого року в Тюменській області загін виконав обсяг робіт на суму понад 35 мільйонів карбованців». Це багато, але треба ще більше. «Цього літа ми чекаємо, що уже 15 тисяч студентів України будуть працювати на освоєнні нафтових і газових покладів Тюленської області. Цей край справді несходжених багатств, суворих природних умов і великої трудової мужности молоді» («Радянська Україна», 28 березня).

Стелиться, отже, з України шлях ще 15 тисячам студентів на роботу в Сибірі. «Ми чекаємо». Так сказав Тяжельніков, наказодавець у ролі запрошеного гостя, даючи, таким чином, показову лекцію комсомольського виховання, про яке так багато говорили на «республіканському» з'їзді.

МІЖНАРОДНИЙ З'ЇЗД ЗНАВЦІВ У РИМІ

Який буде новий кодекс церковного права?

Який буде новий кодекс церковного права?

Він буде достосований до рішень II Ватиканського собору. Це певне. Однак не тільки подробиці, а й загальна лінія цього «достосування» покищо досить невиразна. Свідчить про це недавній великий з'їзд професорів церковного права у Римі.

Ректором Римського (державного) університету на цю пору є Агостіно Д'Авак, професор церковного права, і завдяки цій обставині Римський університет був організатором міжнародного з'їзду з участю більш як 400 осіб, між ними таких відомих професорів, як Мерсдорф (Мюнхен), Онклен (Лювен), Чіпротті (Рим), Плехль (Відень).

I

II Ватиканський собор був великою подією для всіх. Собор подав велетенську програму перегляду й обнови життя Церкви. Якщо новий кодекс церковного права має понести дух і рішення собору в щоденне життя, то перед творцями нового кодексу стоїть неймовірно трудне завдання, сказав проф. П'єтро Джісмонді з Римського університету. Наприкінці своєї доповіді він висловив сумнів, чи такий кодекс, якого можна сподіватися після такого собору, може появитися вже найближчим часом. Чи не краще скодифікувати тільки загальні принципи, а решту залишити «загальному праву і місцевим автономіям»?

Декан факультету церковного права Лювенського університету В. Онклен говорив «про владу єпископа і принцип соборности». Влада єпископа є справжньою владою, але вона пов'язана з єпископським собором під під проводом папи. З другого боку, єпископ відповідальний теж за долю Вселенської Церкви та місцевих Церков.

Клавс Мерсдорф, директор Інституту церковного права при Мюнхенському університеті, мав доповідь «про автономію місцевої Церкви». На його думку, автономію місцевої Церкви, себто дієцезії в Західній Церкві, не можна визначати, наслідуючи державну форму федерації; юридичний сенс церковної автономії полягає не в цілковитій незалежності, а в свободі розвивати власне життя даної громади; єпископ повинен мати повну владу, за винятком точно визначених обмежень вищої влади.

II

Питання карних санкцій у Церкві було обговорене в доповіді Піо Чіпротті, професора Лятеранського університету. Дехто — сказав він — висуває радикальну пропозицію взагалі скасувати в Церкві будь-які карні санкції. Однак кожен правопорядок, також у Церкві, вимагає санкцій, і без них обійтися, на жаль, не можна. Доповідач наводив тексти рішень II Ватиканського собору, а також «Принципи перегляду кодексу церковного права» (цей документ був ухвалений на першому зібранні Єпископського синоду).

Обороняючи карні санкції, П. Чіпротті виразно підкреслив, що є основна різниця між державним і церковним законом. «Церковне право має надприродне спрямування». Церковні закони мають служити спасінню душ; тому санкції, тим менш карні санкції, не мусять спадати за кожне порушення закону. «Церковні кари необхідні там, де інші пастирські і юридичні засоби не вистачають для охорони загального добра».

П. Чіпротті пропонував сильно зменшити кількість карних санкцій, краще забезпечити права особи в карній процедурі і провести децентралізацію карного права, себто дати загальні норми, обов'язкові для всіх, залишаючи місце для місцевих норм.

Не тільки карне право, а й узагалі все церковне право потребує «кращої технічної формуляції», сказав П. Чіпротті.

На римському з'їзді були ще й інші цікаві доповіді. Л. Спінеллі з Болонського університету подав юридичний огляд права релігійної свободи. Р. Метц із Страсбурзького університету обговорив юридичні норми екуменізму.

Еспанський знавець П. Ломбардія (Наварський університет) говорив про мирян у новому кодексі права. Його земляк А. Деля Ера з Сівільського університету доводив, що й після II Ватиканського собору конкордати між Церквою й державою не тільки можливі, а й можуть виконати позитивну ролю. Італієць Дж. Оліверо з Турінського університету в доповіді «Церква і міжнародна громада» сказав, що після II Ватиканського собору Церква мусить точніше визначити своє ставлення до міжнародних організацій і свою ролю в світі.

III

Папа Павло VI, на закінчення з'їзду, прийняв у себе його учасників. Подякував організаторам з Римського університету, висловив признання доповідачам, привітав гостей, але виразно сказав, що не буде говорити про сам з'їзд. Відомості, подані в пресі, свідчать «про його повагу і значення».

«У цьому принагідному слові не будемо входити в питання, які були обговорені. Навіть не будемо давати будь-який коментар» — сказав папа.

Вказуючи на потребу змін у церковному праві, Павло VI сказав, що новий кодекс буде відрізнятися від попередніх збірників церковного права. Раніш церковне право було підказане практичними потребами і безпосередньо відповідало цим потребам. Після II Ватиканського собору, який віднайшов таїнственний аспект Церкви, треба тісної співпраці між богословією і церковним правом. Треба — сказав Папа — насамперед визначити «основний закон».

Порада з Торонта

(закінчення ред. статті)

опозиція свідомо приховує, займаючись друго- чи третьорядними справами, до речі, викликаними саме цими головними розходженнями в поглядах».

Про яку опозицію тут мова: про політичні групи чи про Фіголя? Цей останній аж ніяк не приховував засадничих розходжень. Навпаки, більше разів заявляв, що ніяких розходжень між ним і президентом Лівицьким не було й нема та що взагалі «на форумі президії УНРади ніколи не ставлено питання про якісь дві політики».

ОСТАННІЙ ПОСТРІЛ. У розмові з одним журналістом Фіголь сказав, що він «де-факто» перестав бути головою ВО УНРади, але «де-юре» ним далі є, бо рішення президії було незаконне. Президія може усунути голову ВО, коли тільки хоче з будьяких причин або без причин. Але цього не було в червні 1969 р. Тоді голосували люди, які не мали права голосувати; голосували навіть люди, які не є членами президії.

Хто ж вирішує питання законности? Не прем'єр і не президент. Компетентний тут конституційний суд. Фіголь посилався на «Тимчасовий закон про реорганізацію Українського державного центру». Той документ недавно опубліковано. Шкода було друкувати. Цими днями президент вияснив, що Тимчасовий закон ДЦ УНР із змінами, внесеними шостою сесією УНРади, «недійсний, бо не підписаний президентом УНР». Цей останній постріл закінчує все, не роз'яснюючи нічого.

Якщо, крім СКВУ, потрібний теж екзильний Державний центр, то залишається тільки добра порада людей із Торонта.

«БІБЛІОТЕКА СВЯТИХ»

Лятеранський університет у Римі опублікував 12-ий том «Бібліотеки святих», найбільшої на цю пору енциклопедії про святих. Перший том появився 1961 року.

Енциклопедія має 15,000 гасел, що подають критично провірені відомості про святих і блаженних Католицької Церкви. 300 знавців з різних країн були співпрацівниками цього великого твору.

Ще має появитися додатковий том показників до енциклопедії.

«СВІТИЛА ЦЕРКВИ Й НАРОДУ»

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ УКАЗУЄ НА ЗАСЛУГИ УКРАЇНСЬКИХ ЧЕРНИЦЬ

Українські черниці, що віддано до самого кінця служили Богові, є «світилами нашої Церкви і народу, і ними ми справедливо величаємося», сказав Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал, який у римському соборі Святої Софії відправив Службу Божу за упокій душ черниць василіянок.

БОЖА СИЛА

«Кожні поминки, зокрема нинішні, коли згадуємо покійних монахинь василіянок, наводять на нас глибокий сум. І це самозрозуміле! Бо поминаємо тих, що відійшли від нас, перестали жити на землі і співпрацювати з нами. Словом, вони перервали з нами земні зв'язки. А все ж таки цей смуток і пригнітаючі думки є тільки одною сторінкою дії і драми, яка відіграється кругом нас», — сказав наш первоієрарх.

«Смерть покійних монахинь і розлука з ними відкриває нові і дальші горизонти, які наповнюють нас великою і правдивою духовою радістю. А є вона навіть подвійною: найперше — ті, що відійшли від нас, славно скінчили свій біг життя, переможно закінчили свою життєву боротьбу, і скінчили своє почесне завдання. Вони вибрали були найкращий і найвищий спосіб життя: покинули все і пішли за Христом. Гідно завершили своє діло, з честю вив'язалися із взятого на себе обов'язку. А тепер їм уже сплетений нетлінний вінець і приготоване вічне щастя. За св. Павлом вони можуть повторити його, повні надії і радости, слова: «Я боровся доброю боротьбою, скінчив біг, віру зберіг. А тепер приготований мені вінок справедливости, що його воздасть мені того дня Господь, справедливий Суддя, і не лише мені, але всім тим, що з любов'ю ждали на його появу» (2 Тим. 4, 7-8).

«Чи ж невиправдана їхня радість, а також з ними і наша? Вони зберігали черниче правило, поконували свої пристрасті, ревно сповняли свої обов'язки, несли з повним відданням на Господа свій хрест, прямували до святости, і то найвищої на землі. І цього від них вже не відбере ніхто!»

«Справедлива самопевність! Кожна людина, крім головної цілі, має ще своє особливше Богом вложене завдання. І щаслива вона, коли виповнила його, як годилося. А яка ж радість повинна бути тих, що сповнили своє найвище завдання беззастережним, повним наслідування Христа. Ми беремо участь у цій радості, хоч стоїмо над їх гробом. І тому ця хвилина не пригнічує, а додає заохоти в нашому дальшому житті».

«Подруге, покійні монахині василіянки є скарбом для своїх манастирів. Вони не відійшли кудись у нічевість і не пірвали всіх зв'язків з нами; вони відійшли до Господа і в спілці святих виконують свою дальшу місію. Вони стоять перед Господнім престолом і продовжують свою ще успішнішу тепер святу молитву, як великі і певні заступниці та помічниці для своїх співсестер, що також поставили собі за ціль найдосконаліше й найвище життя на землі, що не скінчили ще свого бігу і борються з небезпеками, перепонами і труднощами, яких нині так багато, може, більше, як колинебудь перед тим».

«І благальні молитви і посилена поміч — оце причина нинішньої радости над могилою покійниць. Водночас треба додати, що покійні черниці заслужились не тільки для своїх манастирів, а теж для всього нашого народу, для нашої Церкви, з якої вони вийшли, і загалом для всієї Христової Церкви на землі».

ЩАСЛИВИЙ КІНЕЦЬ

«І що є — слушно питаємо і думаємо над цим — найглибшою основою і причиною цієї радости та піднесення нашого духа? В чому могутність слів Христа, що сказав до євангельського, праведного, благородного й освіченого юнака, який питав Його: „Учителю благий, що маю робити, щоб унаслідити життя вічне?... Якщо хочеш бути досконалим, іди продай, що маєш, дай бідним, то й будеш мати скарб на небі. Тоді прийди, і взявши хрест, ходи за Мною" (Мр. 10, 17-21; Мт. 19, 21; Лк. 18, 18-24). В чому, отже, лежить велика сила кожної людини-черниці, що покидає світ, лишає майно, всі добра, свою світську владу, своє значення і силу, зрікається багатства, вигод життя і приман світу та йде за Христом? Вона озброюється у нову, надприродну, духову, умову і моральну силу, що далеко могутніша від потуги всього світу».

«Пригадаймо собі великих, геніяльних полководців, що завойовували світ; і вавилонських царів, і єгипетських фараонів; Дарія і Ксеркса, і Олександра Великого, Цезаря й Авґуста, і Наполеона, Гітлера та інших. Що осталося з їх завоювань? Тільки руїни і звалища! А гляньте на св. Антонія - пустинника, св. Василія, св. Макрину, св. Теодора Студита, на св. Венедикта, св. Франціска Асизького, св. Домініка, св. Ігнатія Льойолю, св. Терезу Авільську, св. Єлисавету та інших. Їх праця не частинна, але всесвітня, і не короткого часу, але триває віки, і кріпшає і могутніє, не зважаючи на всі людські слабості і недомагання. Бо в цьому непереможна Божа сила».

«Вони озброїлися у зброю правди: „Ми живемо як люди, але не воюємо із спонук тілесних. Бо зброя нашої боротьби не тілесна, а сильна в Бозі на зруйнування твердинь. Ми руйнуємо задуми і всяку гордість, що постає проти пізнання Бога" (2 Кор. 10, 3-6). Св. Павло теж на іншому місці подає причини цієї надземної сили, яку набули небесні жителі: „Одягніться в повну зброю Божу, щоб ви могли дати відсіч хитрощам диявольським. Нам бо треба боротися не проти тіла й крови, а проти начал, проти властей, проти правителів цього світу темряви, проти духів злоби в піднебесних просторах. Ось чому ви мусите надягнути повну

(закінчення на 5 стор.)

Поїдьте назад на Україну і покажіть їм, що ви осягнули в Канаді.

Ви можете бути горді з багато дечого. Так заберіть це все на Україну через Москву і трошки їм похваліться. Ми все для вас полагодимо. Air Canada. Так. Для всіх вас!

Наші квитки ніколи ще не були дешевші. Особливо квитки для споріднених груп, які уможливлюють групам з 25, 40 або 80 осіб подорожувати літаком дешевше, ніж будьколи досі.

Ви можете „летіти тепер — платити потім". Проте, коли ви бажаєте їхати, — ми все зробимо для вас вигідніше. Як? Їдьте! Літунською лінією, яка полагодить все кожного дня тижня. Air Canada. Ваш подорожній агент може вам допомогти у всіх деталях. Якщо ви самі не маєте можливости полетіти, поінформуйтеся, як за допомогою пляну „передплачених квитків" Air Canada ви можете вможливити вашій сім'ї або приятелям приїхати до вас.

З Монреалу до Києва — $411*
З Торонта до Києва — $452*
З Вінніпеґу до Києва — $480*
З Калґари до Києва — $520*

*Квитки на 29-45 денну економну прогулянку. (Важні під час відповідного періоду).

AIR CANADA

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«Щоб я усе сповняв, чого бажаєш»

о. Микола ДЯДЬО

Нам треба пізнати обов'язки нашого стану, щоб їх у житті совісно сповняти, бо цього *бажає* від нас Господь Бог.

У великій драмі світу кожен, справді кожен, має відіграти якусь Богом призначену йому ролю. Цю ролю може відіграти лише *він* і ніхто інший; бо інші мають грати свої власні ролі. Маловажна в Бога річ, яку ролю ми маємо грати; перед Богом важить, *як* ми нашу ролю граємо. Коли Господь дав комусь таку маленьку ролю, щоб він з'явився на сцені світу і відійшов, то й це не залишиться без нагороди!

Хтось може мати дуже важливу ролю (володаря, президента, прем'єра), а інший — маленьку (звичайного робітника). Господь нагороджає не за важливість ролі, а за спосіб її відіграння на землі. А чим хто важливішу ролю має, тим більша його відповідальність.

Як же ж нам пізнати, яку ролю маємо в житті відіграти, як нам пізнати, чого від нас Господь *бажає?* Звичайно люди, живучи у суспільстві, дивлячись, що інші в подібному стані роблять, пізнають, чого вимагає від них їхній стан. Та часто це може бути невистачальним. В такому випадку, зокрема, коли є в нас сумнів, чи ми на правильній дорозі, чи це справді наша роля, спитаймося Церкви: єпископа, священика, нашого сповідника. Спитаймося тих, що їх обов'язком є знати Божу волю і дати нам добру пораду.

Божу волю можна досить докладно пізнати з роздумів над десятьома Божими заповідями. Там є Божа воля для людей і для мене. Там сказано, що можна і чого не можна робити; чого Господь бажає і що забороняє. Десять Божих заповідей — це певна вказівка Божої волі. Роздуми над десятьма Божими заповідями і наша совість — ось хто каже нам, чого собі Господь від нас бажає.

Однак, щоб і тут не зблудити в наших роздумах, щоб наша совість не йшла за нашим себелюбством, нам треба Божої мудрости, про яку Бога просити вчить нас Божий слуга Андрій.

«СВІТИЛА ЦЕРКВИ Й НАРОДУ»

(закінчення з 4 стор.)

зброю Божу, щоб за лихої години ви могли дати опір і, перемагаючи все, міцно встоятися. Стійте, отже, підперезавши правдою бедра ваші, вдягнувшись у броню справедливости і взувши ноги в готовість, щоб проповідувати Євангелію миру. А над усе візьміть щит віри, яким здоласте згасити всі розпечені стріли лукавого. Візьміть також шолом спасіння і меч духовний, тобто слово Боже" (Єф. 6, 11-17).

«Бачите самі, що царі і полководці не були більші і не доконали величніших подвигів від св. Василія, св. Макрини, св. Теодора Студита, св. Венедикта, св. Франціска Асизького, св. Антонія і Теодора Печерських. Їх чернечі згромадження охопили цілу землю, стоять тисячоліття, приєднують собі мільйони і мільйони нових ченців, що високо несуть стяг найдосконалішого життя на землі у Вселенській Католицькій Церкві. Це справді подвиг, що врізується глибоко вже в історію людства і буде нею кермувати до кінця світу. Стояти на сторожі найвищих моральних засад Христової Церкви, виконувати діла милосердя, бути добродієм людства, подавати поміч недужим і вбогим, вести школи, милосердитись над нещасними, приносити безустанні молитви, навчати дітей катехизму Христової віри, світити зразковим прикладом, — це досягнення, якого довершувати може тільки той, хто зрікся усього свого для Христа, хто свобідний від родинних тягарів, життєвих особистих вигод і забав, клопотів і прив'язань до світу, кому запевнена безпосередня Божа поміч».

«Оце та Божа духовна сила, яка дала і св. Василієві, св. Макрині, св. Венедиктові, св. Франціскові Асизькому та іншим опанувати світ, і то на століття і всюди. Вони і стали могутнім прикладом до наслідування для ченців і черниць протягом віків. Покидаючи майно, клопоти і веселощі цього світу, вони вибрали щось вище, благородніше, сильніше, вічне, одним словом, Боже, що зробило їх учасниками Господньої святости і могутности, чого, на жаль, не раз не помічають миряни».

У ТЮРМАХ І ТАБОРАХ

«Саме такими є і наші покійниці, „яким днесь поминаніє творим": і мати Василія, дорадниця і праведниця, остання з покійниць, що й терпеливо несла свій хрест — недугу. Згадуємо всіх ісповідниць, що мужньо визнавали св. віру, що свій вік покінчили у в'язницях і таборах: „на судищи, і в рудах, і в заточеніїх, і в горких работах, і всякой скорбі, в нужді і обстояніі сущих" (Літургія св. Василія): як мати Моніка, ігуменя з Підмихайлівців, що мала такий великий і благородний вплив на оточення навіть у таборах; мати Віра й Володимира, ігумені у Львові».

«Хто ж перечислить їх за ввесь час? Прочитайте кілька їхніх імен лише за останній час: мати Володимира, ігуменя в Словіті; мати Магдалина, ігуменя в Чехо-Словаччині; мати Иосафата в Америці; мати Олена, перша ігуменя в Америці; мати Макрина, перша ігуменя в Юнiонтавні; мати Зиновія, архимандриня; мати Августина, заступниця архимандрині; мати Иоакима, ігуменя у Львові».

«Скільки добра принесли вони для нашої Церкви й народу, та й не тільки в Україні (Львів, Словіта, Яворів, Перемишль, Підмихайлівці, Підлюте) і Югославії, а теж в Америці, Арґентині, Австралії: і захоронки, і школи, і гімназії, і вчительські семінарії тощо».

«Згадуємо і першу засновницю манастирів черниць василіянок в Арґентині та велику праведницю матір Софронію; матір Ігнатію, засновницю контемплятивних манастирів, що вели виключно життя молитви і духовних роздумів. Вони є честю і славою манастирів василіянок і правдивим духовим капіталом, хоч не тим, за яким нині побивається світ».

«Вони, як сказано, є світилами нашої Церкви і народу, і ними ми справедливо величаємося. Нехай же це нам буде нині заохотою, піднесенням і зміцненням духа, а для них молитвою за блаженне успення і вічну пам'ять!»

ПРИЗНАЧЕННЯ В АРҐЕНТИНІ

Отець д-р Василь Винничук, душпастир Бовену, став членом Ради екзархії. До Арґентини він прибув 1949 року.

* * *

Душпастирем парафії в Апостолес призначений о. Володимир Ковалик ЧСВВ.

Хай якнайбільше українських дітей вивчають українську мову

ЗАКЛИК ЄПАРХІЯЛЬНОЇ УПРАВИ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ-КАТОЛИКІВ

Управа Братства українців-католиків Едмонтонської єпархії оголосила заклик до своїх відділів подбати, щоб якнайбільше українських учнів державних шкіл подали заяву, що хочуть навчатися української мови. Отців душпастирів просять допомогти в цій важливій справі.

Текст звернення:

«У короткому часі шкільні діти, що перейдуть до 7 кляси (ґрейду), будуть мусіти подати управам шкіл заяви щодо мови, яку вони схочуть вибрати. Вони можуть вибрати одну з ось цих мов: французьку, німецьку, латинську або українську. І саме тому, що одною з мов до вибору є українська, хочемо звернути на це Вашу особливу увагу, бо уважаємо, що тут не тільки справа дітей і їхніх батьків, а справа наша, справа всього українського загалу».

«Питання це, до речі, не нове, бо виховання дітей і навчання рідної мови були все найбільшою турботою українських родин у Канаді. Правда, урядові чинники, деколи не хотіли розуміти замірів батьків, а в навчанні рідної мови бачили прояви сепаратизму і ставили перешкоди (1913-16 рр.). Те становище змінилося. Прилюдні заяви таких високопоставлених і авторитетних осіб, як: ген.-губернатора Твідсмюра, прем'єр-міністрів Сен-Лорана і Діфенбейкера про плекання культур поодинокими етнічними групами в Канаді, не тільки апробували кожному народові право вживати його рідну мову, а й причинилися до змін шкільного законодавства».

«Українська мова тепер включена в навчальну програму і поставлена нарівні (кредити) з іншими мовами (див. інж. М. Фляк, «Українська мова в школах Едмонтону», «УВісті» 22 січня ц.р.). Незле ставляться до української мови університети, де можна вивчати українську мову й літературу та здобути наукові ступені у тих ділянках. А все таки справа навчання української мови не стоїть добре. В Едмонтоні на 7989 дітей у шкільному віці (5-19 р.), яких батьки заявили себе українцями в час перепису населення 1961 року, тільки 1384 вивчає українську мову. В інших місцевостях Алберти і Британської Колюмбії стан далеко гірший».

«Чому їх так мало? Чия в цьому вина? Нехай на ці питання дадуть відповіді самі батьки, кожен за себе».

«Навчання рідної мови — це не тільки сантимент до наших батьків і українського народу, але в сьогоднішніх умовинах воно має велику практичну вартість. Народи і держави не живуть тепер ізольованим життям, а міжнародня співпраця вимагає пізнання і розуміння інших народів».

«Сьогодні звертається особливу увагу на проблеми східньої Европи. На американському континенті немає ні одного більшого університету, який не мав би катедри східноевропейських студій. Не забуваймо, що українська мова — ключ до пізнання всіх слов'янських народів, ключ до середньої і східньої Европи. Даймо її нашим дітям».

«Ми просимо і доручаємо усім відділам БУК приступити в короткому часі до дії. Старайтеся надати їй масовий характер. Притягайте до праці інші українські товариства й установи, де це можливе. Творіть спільні комітети, де це потрібне. Нав'яжіть зв'язки з управами шкіл та поодинокими вчителями і засягніть від них поради. Та найважливіше: знайдіть шлях до батьків, що мають дітей у шкільному віці, і нагадайте їм їхній батьківський обов'язок супроти власних дітей».

«Коли у Вас є якінебудь проблеми чи неясності, пишіть до нас, а ми радо Вам допоможемо. Ми кожної хвилини готові вислати до Вас нашого представника, якщо цього бажаєте і до нас в цій справі звернетеся».

«З братським привітом: д-р Мелетій Снігурович, голова; Михайло Наконечний, секретар; д-р Василь Гирак, культурно-освітній референт».

«Історичні документи України»

ВИЙШОВ З ДРУКУ ВОСЬМИЙ ТОМ

Український католицький університет у Римі опублікував восьмий том «Монумента Украіне гісторіка», великого збірника документів римських архівів до історії України.

Збирати ці документи почав Божий слуга Андрій Шептицький, львівський митрополит. Йому допомагали різні співпрацівники. Зібрано 15 томів цінних документів. Досі опубліковано вісім томів, де подані ніде ще не друковані документи.

Є плян видати ще сім томів, хоч ті документи вже опубліковані в інших виданнях. Таким чином, 15 томів «Монумента Украіне гісторіка» становитимуть цілість.

Виданий восьмий том на 284 сторінках великої вісімки містить документи з 1808 — 1839 років, себто часів вселенського архиєрейства папи Лева XII та папи Григорія XVI і наших митрополитів: Ангеловича, Булгака й Левицького, другого по Ісидорі українського кардинала. Гідним уваги є передусім звіт холмського єпископа Шумборського.

В опублікованому томі є також грецькі документи, що стосуються історії Української Церкви від 1085 до 1610 року, в тому листи патріярхів Єремії, Пігаса й Люкариса.

Подає плян єдности

В об'єднаній католицько-англіканській Церкві, що визнаватиме першенство римського єпископа, папа римський залишиться патріярхом латинського обряду, а англіканський кентерберський первоієрарх буде патріярхом англійського обряду. Такий плян подав католицький єпископ Крістофер Батлер, що є членом постійної богословської католицько-англіканської комісії.

КВІТНА НЕДІЛЯ

19 квітня

ЛИСТ ДО ФИЛИП'ЯН: зач. 247

Брати, радуйтеся завсіди в Господі. Ще раз кажу, радуйтеся. Вашу лагідність нехай пізнають усі люди. Господь близько. Нічим не журіться, а у всьому молитвою і благанням з подякою нехай об'являються ваші прошення перед Богоом.

А мир Божий, що перевищає всяке розуміння, нехай береже ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі.

Накінець, брати, що тільки правдиве, що тільки чисте, що тільки любе, що тільки доброславне, чи яка чеснота, чи яка похвала, це роздумуйте. Чого ви й навчились і прийняли і чули і бачили в мені, усе робіть. А Бог миру буде з вами.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 41

Шість днів перед Пасхою Ісус прибув до Витанії, де був Лазар, який був помер і якого Ісус воскресив із мертвих. І зробили йому тоді вечерю там, і Марта послуговувала, і Лазар був один з тих, що сиділи з ним за столом.

А Марія взяла літру мира нардового чистого, дуже дорогого, і намастила Ісусові ноги і волоссям своїм обтерла його ноги, і хата наповнилася пахощами мира.

Каже тоді Юда Симонів Іскаріотський, один з його учнів, що мав його зрадити: „Чому мира цього не продано за триста динаріїв та не роздано вбогим?" Сказав же це не тому, що дбав про вбогих, але тому, що був злодій і мав скарбонку і крав, що вкидали.

Сказав тоді Ісус: „Остав її, на день мого похорону заховала вона мені це, бо вбогих завжди маєте між собою, а мене не завжди маєте".

А натовп великий жидів, довідавшися, що він там, і поприходили не тільки задля Ісуса самого, але щоб і Лазаря побачити, що його він воскресив із мертвих. А первосвященики змовились, щоб і Лазаря вбити, багато бо жидів приходили задля нього й увірували в Ісуса.

На другий день сила народу, що прийшла на свята, почувши, що Ісус йде в Єрусалим, взяли пальмове гілля та вийшли назустріч йому, покликуючи: „Осанна! Благословенний, хто йде в ім'я Господнє, цар Ізраїлів!"

Ісус же, знайшовши осля, сів на нього, як написано: Не лякайся, дочко Сіонська це їде твій цар, сидячи на молодому осляті.

Цього ж не розуміли спершу його учні, але коли прославивсь Ісус, тоді згадали, що це було написане про нього і що це зробили йому.

Народ, що був з ним, свідчив, що він викликав Лазаря з гробу і воскресив із мертвих. Через це й зустрів його народ, бо почув, що він зробив це чудо.

НОВЕ В 1970 Р.
найкращий дарунок НА УКРАЇНУ
СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ
найбільша вартість низькі ціни

Ваші рідні можуть вибрати з великого запасу товарів найкращої якости в крамницях закордонної валюти Внешпосилторг за ПОЛОВИНУ ЦІНИ АБО Й МЕНШЕ.

Жадайте наших ДАРОВИХ нових катальогів.

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010

ВАЖНЕ
Приймаємо замовлення на автомобілі та апартаменти.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

Богослуження: квітень

Гр. Юл. Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
12 30 Н	**5 Посту.** Ів. Лїств.	**Мироносиць.** Василія
13 31 П	Іпатія преп.	Артемона сщмч.
14 1 В	**Квітень.** Марії Єгип.	Мартина папи
15 2 С	Тита, преп.	Аристарха ап.
16 3 Ч	Никити ісп.	Агапії мч.
17 4 П	Иосифа преп.	Симеона преп.
18 5 С	Теодула мч.	Івана преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie

12. — Норт Стар 10
19. — Ріно 10; Райкрофт 2
23. — Норт Стар 7 год. Страсті
24. — Норт Стар 9; Ксітуан 11.30
26. — Норт Стар 9; Ксітуан 11.30
27. — Ріно 10
28. — Гей Скул 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

12. Благовіщ. — Смокі Лейк 10.30
18. — Радвей 2 - 4 св. Сповідь
19. — Радвей 10.30
23. — Смокі Лейк 8 вечір
26. Великдень — Радвей 7 рано; Смокі Лейк 10 рано
27. — Восетна 10.30
28. — Елдорена 10.30 Гроби

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

12. — Айрон Ривер год. 10.30 р.: Рано год. 9 - 10.30 велик. сповідь
19. — Боннивил год. 10 рано
23. Страсті — Ґлендон год. 7 веч.
24. Вел. п'ятн. — положення Плащаниці: Ґлендон год. 11 р.; Айрон Ривер год. 2 попол.; Єншав — год. 4 попол.
26. Великдень — Ґлендон год. 5.30 рано; Єншав год. 10 рано
27. — Айрон Ривер год. 10 рано
28. — Ґлендон год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572

12. — Черґіл год. 9 велик. сповідь; Рочфорт Брідж год. 12
19. — Едсон год. 9 велик. сповідь, Литія і Сл. Б., благосл., шутки
24. Вел. п'ятн. — Черґіл год. 11; Карвел год. 1.30 плащаниця
26. Воскр. — Карвел год. 6.30; Черґіл год. 9.30

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton

12. — Восток св. Михаїла. Сповідь: субота год. 8 рано і Сл. Б. год. 7 веч.
17. — Лемонт Сл. Божа Напередосв. Дарів год. 10; перед тим сповідь. Субота год. 7 веч. сповідь
19. Квітна нед. — Лемонт Всен. год. 9.30, Сл. Божа 10.30, сповідь
23. Утр. Страстей — Восток св. Михаїла год. 7 веч.
24. Положення плащаниці — Восток св. Мих. год. 11 р.; Делф год. 1 попол. Лемонт год. 3
26. Великдень — Восток св. Михаїла год. 5.30 р. Воскр. Утр., Сл. Божа год. 6.30; Лемонт Воскр. Утр. год. 9.30, Сл. Б. год. 10.30
27. Світлий пон. — Делф Воскр. Утр. 9.30, Сл. Б. 10.30 р.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

12. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 і спільне свячене
18. субота — Голден-фарми год. 10 сповідь вел. і св. Літургія і Причастя
19. — Голден год. 10.30 співана св. Літургія, спільне свячене; Голден-фарми год. 12 свячення лози, св. Літургія читана
23. Вел. четвер — читання страсних св. Євангелій; Голден-фарми год. 7 веч.
24. Вел. п'ятн. — Голден-фарми, Вечірня і положення плащаниці год. 10.30 рано
25. Вел. субота — Голден-фарми год. 4 попол. — свячення пасок
26. — Голден год. 8.30; Голден-фарми св. Літургія год. 10.30 рано
27. Світл. пон. — Голден-фарми св. Літ. 10.30 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

12. — Скаро
19. Квітна неділя — Лішор
24. Велика п'ятниця — Лішор
26. Воскресення Г.Н.І.Хр. — Лішор

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

12. — Атабаска 9; Бойл 12 в пол.
19. — Річмонд Парк 9; Атабаска 11
23. Страсті — Росінгтон 6 веч.
24. Вел. п'ятн. — Просперіті 9; Бойл 11; Атабаска 1; Річмонд 3 год.
25. Вел. субота — Атабаска від 7 до 12 в полудне сповідь; Росінгтон 5 попол. Воскр. Утр. і свячення пасок
26. Великдень — Атабаска Воскр. Утр. 7. Служба Божа 8 рано; Бойл 11 рано
27. Світл. пон. — Просперіті 9.30; Фрейвс 12 в полудне
28. — Росінгтон

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Mytnam, Ph. 366-3890

12. — Ллойдмінстер 10.30 і Парастаси
19. — Мирнам 10. Парастаси: Успення 1; Богдан 3
24. Вел. п'ятн. — Положення плащаниці — Моркемб 2 попол.
26. Великдень — Бовелон 9.00; Моркемб 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

12. — Ту Гилс. год. 9; Новий Київ, год. 10.30 (Парастаси на гробах)
18. — Плейн Лейк, год. 6 - 8 веч. — сповідь
19. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк год. 11
23. — Плейн Лейк 7 год. веч.
24. — Плейн Лейк год. 11
25. — Плейн Лейк год. 6 веч.
26. — Ту Гилс год. 7; Плейн Лейк год. 10
28. — Плейн Лейк год. 11

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

12. — Кемровз 9.00; Равнд Гіл 11.00
19. — Кемровз 9; Гей Лейкс 11
24. Вел. п'ятн. — Гей Лейкс, плащаниця 7.30 вечора
26. Воскресення ГНІХ — Гей Лейкс

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

12. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
19. — Редвотер год. 9.00; Вог год. 10.30
26. — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

12. — Стрий, в суботу, 11 квітня, від год. 2 попол. великодня сповідь
19. — Спедден. В суботу від год. 2 попол. великодня сповідь

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

12. — Ренфурлі 10.30; Іннісфрі-місто 7.30 веч.
19. — Іннісфрі X ренч 10 рано
26. — Менвіл 9 рано; Іннісфрі XI ренч 11 рано
27. — Іннісфрі X ренч 10.30
28. — Левой 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent

12. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.00 (субота веч. 7.30 сповідь)
19. — Дервент 10.00 вел. сповідь Плащаниця і свячення пасок:
24. Дервент — 9.00; Дервент-Вознесення — 11.00; Енгел Лейк — 12.00; Елк Пойнт — 2.00; Нортерн Велі — 3.00; Клендановд — 4.30; Верміліон — 6.00.
25. — Дервент — свячення пасок — 8.00 веч.
26. — Верміліон 6.00; Елк Пойнт 6.00; Дервент 10.30 (поминки 4.00)
27. — Нортерн Велі 10 (поминки по відправі); Дервент-Вознесення 10 (поминки по відправі)
28. — Енгел Лейк 10 (Поминки по відправі); Клендановд 10 (поминки по відправі)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

12. — Редісон
19. Квітна нед. — Норт Батлфорд, по Сл. Б. роздача лози
23. Вел. четв. — Норт Батлфорд, Страсті в год. 7 веч.
24. Вел. п'ятн. — Витків год. 10 рано; Норт Батлфорд год. 7 веч.
25. Вел. субота — Медовлейк, год. 10 веч. сповідь год. 11 Воскр. Утр., год. 12 Сл. Б.
25. — Норт Батлфорд год. 7.30 свячення пасок
26. Воскресення — Норт Батлфорд, год. 10 рано
27. Світл. пон. — Витків
28. Світл. вівт. — Норт Батлфорд год. 9 рано

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47

Щоп'ятниці у Великий піст — Сорокоусти відправляються о год. 9.15 у Вонді. Щоп'ятниці і щонеділі перед Сл. Божою — Великодня сповідь.

12. — Пітерсон 10.30
19. — Вонда 8.30; Гаврилюки 10.30
23. — Вонда: Страсти 7 год. веч.
24. Вел. п'ятниця — Заложення плащаниці: Вонда 11 год., Смате 12 год., Гаврилюки 2 год., Пітерсон 4 год. Тоді буде свячення пасок.
25. — Вонда: Воскр. Утр. 7 год. веч.
26. — Смате 8 рано Воскр. Утр. і Сл. Божа; Вонда 10.30
27. — Пітерсон 9.30 — 10.30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306

12. — Бруно Пресв. Тройці 9.00; Дана і Леніген 11.00; Кадворт 4.00 попол.
19. — Кадворт 9.00; Гамболдт і Волверін 11.00; Твей 4 попол.
23. Вел. четв. — Кадворт 7 веч. Страсті
24. Вел. п'ятн. — Положення плащаниці: Гамболдт 9.00; Бруно Пресв. Тройці 11; Кадворт 7 вечора
25. Вел. суб. — Кадворт 8 вечора
26. Великдень — Бруно Пресв. Тройці 6.00 рано; Гамболдт 9; Леніген 11.00
27. Світл. пон. — Кадворт 9.00; Твей св. Параскевії 10.30
28. Світл. вівт. — Кадворт 9.00

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10

12. — Боднарі
19. — Алвена-місто
26. — Алвена-місто 8 рано; Ланівці 11 рано
27. — Алвена-фарми
28. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

12. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30 рано
19. — Вакав 9 р.; Борщів 11 р.
24. Вел. п'ятн. — плащаниця: Ст. Джулієн 9.30 рано; Сокаль 10.30; Прудгом 11.30; Борщів 12.30
26. Великдень — Ст. Джулієн (північ 25-го); Прудгом 8 рано; Вакав 10.30 рано
27. — Борщів 10 рано
28. — Сокаль 10 рано

ДУХОВНІ ЧИТАННЯ НА ПІСТ:

Люди біля хреста:

Ті, що були близько мук і смерти Ісуса Христа
Зібрав та упорядкував о. М. Дядьо
Ціна: 1.25 дол.; з пересилкою — 1.50 дол.
Замовляти в Адміністрації „Українських Вістей"

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Едмонтон: похорон бл. п. Івана Корпесьо

В середу, 19 листопада м.р., упокоївся в Бозі бл. п. Іван Корпесьо. Народився покійний 7 лютого 1893 р. в селі Малнів на Україні в родині Михайла й Евдокії Корпесьо. Малочи 19 років, приїхав він в Канаду і тут 1915 р. одружився з Анною Гарасим, що походила зі села Стебно на перемищині в Україні і проживала вже у Канаді. Вінчання відбулося тоді в одинокій в Едмонтоні нашій церкві св. Йосафата.

Переїхавши у провінцію Саскачеван, молоді подруги проживали там два роки. Покійний Іван працював тоді на секції. Відтак вони повернулись до Алберти і фарбували на Радвей, проживаючи там враз із дітьми.

Важка праця на фармі підірвала обоїм здоров'я і вони, залишивши господарку дітям, перейшли жити до Едмонтону. Тут включилися обоє в життя парафії св. Юрія Побідоносця. Неділі та свята відвідували церкву, по можності брали участь у парафіяльному житті. Здоровля покійний Іван Корпесьо не мав. Все ж таки здоровший був від своєї дружини, що часто мусіла перебувати в шпиталі, ратуючи слабе здоров'я. Хто сподівався, що Анні Корпесьо доведеться хоронити мужа. А так сталося. Захворівши ненадійно, мусів удатись до шпиталю Мізерікордів і не вернувся вже більше додому. Смерть

бл. п. Іван Карпесьо

перетяла нитку життя. Відійшов у вічність тихо, ненадійно...

В п'ятницю, 21 листопада, відправив парох церкви св. Юрія в Парк Меморіял Панахиду, працюючи помершого від родини, знайомих та приятелів. Слідуючого дня 22 листопада в парафіяльній церкві у Редвей відбувся похорон покійного. Поминальну св. Літургію відправив парох Редвей о. Т. Гурко, що й виголосив поминальну проповідь. Тіло покійного спочило на парафіяльному цвинтарі у Редвей, де покійний довгі роки був парафіянином. Покійного оплакують дружина Анна, діти Тома і Наталка, Семен і Ольга, Ольга й Іван, Олена й Андрій, Петро 14 внуків, приятелі та односельчани з України. Дружина лишає лише Божій ласці. Доки зможе, доти буде дальше працювати для Церкви та для УНДому, бо до того привик.

З нагоди ювілею п. Шарун передав 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Шарунам бажаємо ще много милих літ прожитя.

Ванкувер, Бр. К.

ПАМ'ЯТІ БЛ. П. МИХАЙЛА І МАРІЇ ГОРБАЧ

В середу, 11 лютого 1970 р. у Ванкувері, Бр. К., упокоїлася в Бозі бл. п. Марія Горбач, проживши 90 років. Покійна походила родом з села Хотинець, пов. Мостиска, Західна Україна, де вона прийшла на світ в родині Коляса в 1879 р. Тут вона провела свої молоді роки, тут й одружилася із Михайлом Горбачем, звідси виїхала вона зі своїм мужем та троїма дітьми до Канади.

Родина осіла на гомстеді в околиці Егримонт, Алберта, де вони жили через довгі роки. Попри свою працю покійні Горбачі мали також час на сповнювання своїх релігійних обов'язків.

Були вони не лиш добрими парафіянами, але їх гостинний дім був завжди відкритий для всіх священиків, що приїздили на відправи в їх околицю. В їхній хаті нераз перебували покійний Архиєпископ Василій Ладика, що обслугував ті кольонії та о. Ю. Слота ЧСВВ.

В часі другої світової війни, після 1940 р. п-во Горбачі продали фарму й переселилися до Ванкуверу, де покійний працював до кінця свого життя, а де відтак, після його смерти, проживала й покійна Марія.

Чоловік Марії бл. п. Михайло помер 14 січня 1955 р. у Ванкувері на 72-ому році життя. Похорон покійного відбувся 17 січня 1955 р. з парафіяльної церкви Покрова Пресв. Богородиці в Ванкувері на католицький цвинтар. Похоронні обряди відслужив о. В. Підскальний

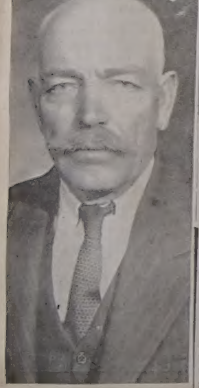

бл. п. Михайло Горбач

бл. п. Марія Горбач

ЧСВВ.

Після смерти чоловіка покійна проживала у свойого сина Івана у Ванкувері. Тут вона й захворіла й, по важкій хворобі, померла в шпиталі.

Покійні Михайло та Марія полишили в смутку трьох синів — Івана і Андрій у Ванкувері та Василя у Вайт Горс; шість дочок — Катерину, зам. Климчук у Ванкувері, Анну, зам. Качур в Едмонтоні, Марію, зам. Полєвчук в Егримонті, Софію, зам. Зілфлінгсайдер в Едмонтоні, Розалію, зам. Мекдалин в Сіятел, ЗДА, та Френсис, зам. Редкліф у Каліфорнії, ЗДА. Окрім того 16 внуків та 16 правнуків.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її в неділю, 15 лютого відслужено в каплиці похоронного заведення Грандв'ю. В понеділок, 16 лютого о. Б. Слобода ЧСВВ відслужив у парафіяльній церкві Покрова Пресв. Богородиці в Ванкувер заупокійну св. Літургію й похорон. Тлінні останки покійної зложено на цвинтарі Форест лавн Меморіял парк. І на панахиді й на похороні була приявна велика кількість приятелів та знайомих покійної, що прийшли віддати їй послідну прислугу.

Після похорону відбувся поминальний обід в домі сина Івана, де покійна прожила останні свої роки.

З нагоди похорону покійної Марії передано 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійним Михайлові та Марії вічна пам'ять.

Айтуна, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. ТЕОДОРА БУЧКА

Дня 30 січня ц.р. помер у шпиталі в Айтуні, скріплений св. Тайнами, бл. п. Теодор Бучко. Покійний народився в Старім Яжові, повіту яворівського, Західня Україна, 17 березня 1890 р.

Двадцятилітнім хлопцем приїхав він до Канади зо своїми батьками Данилом і Ксенею, що замешкали в Нюдорф, Саск. Щучи за званням свойого батька, молодий Теодор скоро став займатися столярюю і будовою. В 1914 р. одружився він з Марією Знак з Лємбергу, Саск.

Покійний вже з молоду не був дуже сильного здоров'я, тому виїхав до Британської Колюмбії, де перебув три роки. Там в Ґрінрод побудував власним коштом українську католицьку церкву. Бл. п. Теодор будував не тільки матеріяльні будови: він старався будувати правдиво християнську родину. Бог поблагословив його численними дітьми. Щоб дати їм християнське виховання і любов до своєї Української Католицької Церкви, покійний переноситься в 1936 р. до Айтуни, де стало мешкали священики й все була відправа. Всі свої діти посилав до української католицької школи під проводом Сестер Служебниць. В Айтуні покійний продовжав свою професію, до якої вмів заохотити також своїх синів. З їх поміччю він збудував в Айтуні 2 каплиці й около 50 домів, а в околиці три церкви. Хоч здоров'я йому не дописувало, однак, не зважаючи на те, дальше пильно трудився, щоб удержати свою численну родину.

Від п'ятнадцяти років покійний зачав більше занепадати на здоров'ю. Вкінці мусів піти до шпиталю, де й помер. Не зважаючи на трескучий мороз і дуже сильний вітер, на його похорон зібралася численна його родина і знайомі.

Похорон відбувся в церкві Пресв. Серця Христового в Айтуні при співучасті о. В. Корби ЧНІ, місцевого пароха і о. І. Сироти, о. Музички і о. Бахталовського. В часі похорону й Служби Божої співала ціла церква під проводом пп. Антона Смицнюка і Николи Голдуна.

То було дуже зворушливим зачити в передніх лавках церкви стареньку маму, а коло неї вісьмох синів зі своїми дружинами: Іван з Оленою, Никола з Михаліною, Петро з Анною, Пашо з Софією, Василь з Ольгою, Орест з Ґльорією, Теодор з Анною, Йосип з Маргаретою, дві незамужні дочки Анна і Параска, що завжди оставали вдома з батьками, і дві замужні Анастазія з Петром Скверноком і Марія з Гнатом Смицнюком, диригентом місцевого хору. А дальше сиділи внуки, що їх мав покійний 23. Всі вони наче дорогоцінний вінець окружали домовину свого батька і діда. Родина й другі приступили до св. Причастя в числі 54, якраз тільки літ жила осиротіла вдова Марія зі своїм мужем Теодором у щасливому подружжі. По похороні присутні перейшли до парохіяльної залі, де місцеве жіноцтво приготовило поминальний обід, якого господарем був п. Гр. Музика, а промовляли священики й дехто з родини покійного та парафіян.

З покійним відійшов у вічність один з визначніших піонерів, що дав почин великому будівельному підприємству під ім'ям: „Бучко і Сини-контрактори", що під проводом його сина Василя дальше будує в Айтуні й околиці; в 1965 р. вони збудували найбільшу нашу церкву в Саскачевані, в Айтуні.

Бл. п. Теодор старався про правдиво родинного духа в своїй родині. То заслуга покійного і його дружини, Марії що старалися про утримання духа родинного вогнища і дали такий напрямок життя своїм дітям, що майже всі остали в Айтуні, де мають гарне заняття; посвята батьків для своїх дітей викресала в серцях тих дітей щиру любов своїх родичів і прив'язання до родинного огнища. Овочем цього родинного духа є якраз те, що, всупереч загальному напрямкові, що панує сьогодні в Канаді, де діти покидають родинне село, — чи того потребували чи ні, — лишають своїх старих родичів, або віддають до старечих домів, щоб не мати клопоту, — в родині Бучків майже всі діти, за винятком сина Петра і дочки Насті, що з конечности виїхали з Айтуни, —всі прочі живуть в Айтуні, дуже часто навідуються до родичів, а старенького хворого батька доглядали вдома протягом 15 літ його недуги. Належить ще завважити, що покійний був постійним передплатником „Українських Вістей", „Поступу" і „Голосу Спасителя".

З нагоди похорону дружина покійного передала 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а бл. п. Теодорові хай Господь подасть вічну пам'ять.

Присутній

ДЛЯ ПОТЕРПЛИХ У ЮГОСЛАВІЇ

До започаткування збірки Братством українців католиків Едмонтонської епархії дехто вислав свої пожертви прямо до Югославії на руки ВПресв. Гавриїла Букатка, на що вони дістали потвердження. $291.00 катедральна парафія св. Йосафата в Едмонтоні. (Жертвували: $100.-00 — о. Юрій Ковальський, Андрій Майк; $25.00 — Дмитро Шульган; $10.00 — Василь Лазовський, Григорій Галіна, Лена Проскуряк; 35.00 — Анна Багриновська, Катерина Смолик, Теодор Шутяк, Дмитро Сивенький, Катерина Якимишин; $1.00 — Данило Смульський.

* * *

В едмонтонській парафії св. Володимира зібрано 197.-70 дол. на допомогу українцям у Югославії, потерпілим від землетрусу. Пожертви дали: по 25 дол. — парафія св. Володимира, відділ ЛУКЖ, о. Р. і О. Ганкевич; 20 дол. — В. Кушнерик; по 10 дол. — Л. Бартман, Кондро, О. Лесів, Т. Лещик, Нагірняк, О. Тимко; 7.50 дол. — П. Мізурі; по 5 дол. — К. Бережанська, Г. Завзальоня, О. Зинич, П. Катренич, О. Костюк, Я. Лотоцький, М. Мельницька, В. Палій, Д. Палій, К. Смук.

Гроші вислано до Преосвящ. архиєпископа Гавриїла Букатка. Жертводавцям щире спасибі.

Едмонтон: 50-річчя подружжя п-ва Юлії й Теодора Шарунів

Субота, 31 січня, залишиться надовго в пам'яти п-ва Теодора й Юлії Шарунів, бо того дня відзначено врочистим бенкетом 50-річчя їхнього подружого життя. Приготування до бенкету перевели п-во Вінцентовичі, родина ювілятки.

Господарем бенкету був син заслуженого піонера, добре відомий в Едмонтоні, суспільно-громадський діяч Орест Шарський. На прийняття прибуло поверх 400 осіб, між ними багато визначних осіб з Едмонтону. Головним промовцем на бенкеті був п. Григорій Байрак, давній приятель п-ва Шарунів. Бенкет розпочався молитвою, що її проказав катедральний парох о. Ю. Ковальський. Він також передав ювілятам благословення від Святішого Отця Папи Павла VI та привітання від едмонтонського Владики Преосв. Кир Ніла. Судця Найвищого суду Алберти П. Грещук передав привіт від прем'єра Канади П. Трюдо та від альберського губернатора Г. Мек-Ювена. Окрім того наспіли привіти від генерального губернатора Мічнера, від прем'єра Алберти Г. Строма, від мейора Едмонтону І. Дента та від багатьох інших осіб. Голова УНДому п. І. Тимчишин привітав ювілятів від УНДому та коротко переказав історію ювілятів та села, з якого рівнож й він походить. Син Теодор побажав свойм батькам всього найкращого, п-і Вінцентович вручила дарунок від усіх приявних ювілятам, а наймолодша внучка квіти п-і Шарун.

Великою радістю для ювілятів було те, що на бенкеті поруч них сидів дружба С. Ожуда і дружка п-і Ф. Голіновська, а теперішня його дружина.

Ювілят Теодор Шарун прийшов на світ у селі Білівці, пов. Броди, Західна Україна, 1 березня 1894 р. В 1910 р. він приїхав зі своїм дядьком до Канади. Вони заїхали до Едмонтону й тут ювілят почав шукати праці. Та за працю в той час було важко й тому він мусів їхати до дядька на фарму. Після однорічного побуту на фармі, він вернувся назад до Едмонтону. Днями він працював, а вечорами вивчав англійську мову. Згодом виїздить до Британської Колюмбії й тут працює в Ванкувері як стрижій (барбер) до 1919 р. Того року залишає Ванкувер й вертається до Едмонтону, а відтак переїздить до Мондер. Тут він познайомився зі своєю теперішньою дружиною Юлією, з дому Топилко, що походить зі свідомої української та християнської родини. 22 січня 1920 р. о. Василій Ладика ЧСВВ, пізніший вінніпезький архиєпископ о п. звінчав молоду пару в монастирській церкві.

Теодор і Юлія Шарун

Після вінчання молода пара переїздить до Едмонтону. Попри свою щоденну працю, вони присвячують багато часу та праці місцевій парафії св. Йосафата та стають одними із будівничих Українського Народного Дому. Після побудови УНДому п. Шарун сповняв функції секретаря (1929 р.) та голови (1931, 1942, 1943 р.). За свойого головування він сплатив усі довги УНДому. Тоді УНДім міг вповні розвинути свою культурно-освітню працю. Хоч ювілят вже має поважні роки, він ще й далі цікавиться культурно-освітнім життям й бере живу участь в житті УНДому.

П-во Шарун виховали одного сина Теодора, що працює в компанії продажі нерухомостей Мелтон. Він є одружений і має четверо дітей.

На закінчення бенкету п. Шарун подякував усім приявним за їхню участь у бенкеті та милі побажання. Сказав, що всі свої життєві осяги та своє довге життя завдячує лише Божій ласці.

З нагоди ювілею п. Шарун передав 20.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Шарунам бажаємо ще много милих літ прожитя.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО, а до того З ТИЖНІ ПОБУТУ В ЕВРОПІ (До Лондону й назад) ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаґен 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно. Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до сонячних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Ґренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ БЮРО НЕВІЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:

PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)

CAMPUS TOWER BLDG. (полудневa частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE World Travel Service Ltd. Formerly Corona Air Canada Ticket Office

106 Street - Jasper Ave. Phone 429-3374

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету) 10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад ветеринарних ліків вв Едмонтоні

В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО

ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.

МАЄМО НА СКЛАДІ:

хустки, светри, матеріяли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну вспну на перини.

ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА

Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.

Про дальші інформації прошу писати до:

KOSMOS EXPORT - IMPORT

332 Fillmore Avenue

Buffalo, N.Y. 14206

Ph.: 856-2674

П. Остапчук - керівник

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

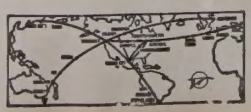

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

Фінансовий звіт едмонтонського комітету

за Патріяршій устрій Української Католицької Церкви за час від 19 серпня 1969 до 31 березня 1970

ПРИХОДИ:

Збірка в часі Богослуження 24 серпня 1969 —	$1,022.44
Пожертви —	2,283.50
	Разом $3,305.99

РОЗХОДИ:

Кошти подорожі доповідувача —	$ 80.00
Винайм приміщення —	218.00
Друки —	189.28
Адміністраційні видатки —	209.44
Переслано Верховному Архиєпископові —	2,600.00
Готівка в касі —	9.27
	Разом $3,305.99

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ,

що зложили датки через Комітет за патріярший устрій Української Католицької в Едмонтоні.

$1,000.00 — Анна Дяків, Ванкувер;
$478.50 — суд. Н. Бартман, Ванкувер;
$300.00 — Нестор Стойко, Ванкувер, Готель Ріц, Ванкувер;
$200.00 — Марійська Дружина Пань при церкві св. Юрія Переможця в Едмонтоні;
$25.00 — П. Саварин, В. Кунда;
$22.00 — Д. Шульган;
$20.00 — д-р Д. Родинюк;
$12.00 — Домка Фірманюк;
$10.00 — Ю. Козяк, д-р С. Манастирський, С. Базюк, М. Ткачук, О. Лесів, М. Хом'як, М. Бойко, С. Смолик;
$7.00 — О. Мороз;
$5.00 — В. Кривор, А. Бagриновскі, д-р М. Суховерський, В. Пасковский, Е. Апонюк, Г. Братків, М. Журавінский, К. Гніт, М. Запорожан, С. Войтів, Е. Дмитрук, Р. Небожук, В. Паїк, Д. Костюк, Л. Костишин, О. Стельмак, І. Хамащук, О. Панкевич, О. Богонос, В. Батицький, О. Масляник, Д. Радьо, М. Сус, М. Буртняк, д-р С. Грабар, д-р В. Іванець, Д. Рак, С. Лукіянець, І. Довгий, А. Бенкалевич, С. Шкоропад, М. Фіялка, І. Шевчук, Я. Федорів, Я. Іванусів, М. Млузан, С. Микитів, Д. Червак, Я. Прийма, С. Васнак, І. Хома, В. Козак, о. Р. Ганкевич, К. Гусак, І. Качур, В. Небожук, А. Винник, Н.Н.;
$4.00 — А. Пилипів, Л. Н. Просков, М. Прокопчук;
$3.00 — І. Москалик, І. П. Юрків, Г. Порохівник, І. Сасс, В. Федина, О. Федорів П. Е. Еленяк, д-р Я. Онуферко, П. Мулик, В. Луців, Мусійовський;
$2.00 — о. М. Мартинків, М. Іваник, І. Павликовська, д-р М. Варениця, О. Прийма, Т. Зинич, С. Стефанів, О. Цинцар, Я. Прокопчук, Н. Олійник, Й. Аронець, І. Елчин, А. Тарнавський, Г. Чопей, Ф. Ґрендовіцький, Й. Данко, П. Мурський, С. Мацур, І. Пилип, О. Кондратюк, В. Муж І. Семків, В. Шалева, І. Дедів, В. Стельмах, Т. Бречка, І. Лучканич, М. Іванишин, М. Шрам, Р. Головатий, Ю. Хохла, С. Сумка, М. Новицький, В. Качмар, д-р І. Ярема, А. Подільський І. Вавринчук, М. Матішак, С. Нагуляк, А. Завалець, С. Патан, А. Король, Й. Ґураль, О. Мерцало, М. Ковалюк, І. Воркун, М. Левита, М. Вихопень, С. Вихопень, В. Ґура, І. Гутнан, С. Пухка, К. Тхір, В. Левчук, М. Ґіль, Т. Обуховський, В. Кожевьовський, С. Гнатюк, А. Білінський, П. Лібич, О. Харина;
$1.00 — суд. П. Ґрецук, Ф. Муляк, М. Щербанюк, І. Писик, М. Лісик, П. Андрійович, С. Кульчицький, П. Петрик, Ф. Ядловський, І. Хміляр, М. Прокоп, С. Климкович, М. Хомин, О. Приставецький, В. Гук, В. Поренчук, П. Лапчинський, А. Галина, Г. Голуб, С. Вархола, С. Пижик, М. Кордибан, О. Галько, Е. Хміляр, Е. Хомляк, Е. Воєвода, Абрамовскі, К. Химишин, Р. Дринич, Г. Романків, О. Гук, Т. Фалик, Г. Савчин, С. Пиш, Ю. Дерех, І. Дейнека, К. Хрик, І. Дацишин, М. Ясінчук, І. Дворницкі, В. Суходольська,, Ковтон, С. Ґедз, Л. Проскурняк, І. Стефанишин, І. Боднар, Трильовські, С. Каштан, А. Крушельницький, П. Кравчук, С. Якимишин, М. Якимишин, Я. Мельничук, Я. Говда;
$375.44 — Дрібні суми і безіменні пожертви;

ЦІЛА ЗБІРКА ПРИНЕСЛА
$3,305.99

ПЯТНИЙ ЗБІРКОВИЙ ЛИСТОК

На фонд Стефаника

Дальші пожертви на англомовне видання новель В. Стефаника такі:

70.00 дол. — М. Понеділок, Ню Йорк (разом 95.00);

50.00 дол. — Василь Федорович, Лейк Парк, Фло.;

30.00 дол. — Й. Аронець, Едмонтон (разом 50.00);

27.50 дол. — п-і Г. і Т. Григорко, Вінніпеґ;

По 25.00 дол. — д-р А. Гординський, Саскатун; Гуцульське товариство „Черемош", Філядельфія; адв. П. І. Лазарович, Едмонтон; П. Марфей, Гемтрек; і Н. Сокалюк, Торонто;

По 10.00 дол. — А. Білоцерківський, Монтреал; Д. Василащук, Філядельфія, І. Вахнюк, Веґревил; „Вега", Вінніпеґ; Н. Гусар, Повел Ривер; І. Р. Ковалевич, Вінніпеґ; В. Литвин, Торолд; Л. Мурин, Рочестер; п-і Ірина Павликовська, Форт Саск.; М. Остафійчук, Ню Йорк, С. Пелешок, Торонто; адв. І. Панчук (замість квітів на могилу п-і д-р Строкан);

По 5.00 дол. — Оксана Вонішова, Кенора; М. Ґеріян, Калґарі; О. Німий, Ст. Кетеринс; збірка п-а Остафійчука: по $2.00 — В. Боднарчук, Марія Дима, Марія Василик, М. Мятвіїв і Ів. Онищук та по $1.00 — Павлина Мазур і А. Подгорний, всі з Вінніпеґу; П. Меліщак, Фестон, Саск. — $1.00.

Збірка Софії Темницької з Нюарку, **ЗСА**. П-і Софія Темницька, внука великого приятеля В. Стефаника Вацлава Морачевського, зібрала суму 390.00 дал., а саме: 100.00 дол. — Іриней і Софія Темницькі; 50.00 дол. — д-р Євген Грабарчук; 30.00 дол. — п-во Мирослав та Ірина Завацькі; по 25.00 дол. — д-р Роман Кравчук, Мирон Литвин, Роман Мандрусяк і д-р Борис Филипчак; 20 дол. — інж. Ярослав Ткач; по 15.00 дол. — Петро Буняк і д-р Степан Ворох; по 10.00 дол. — д-р Володимир Гук, п-і Анна Кобринська, д-р Дарія Миндюк, д-р Богдан Панчук, мґр Олександер Смаль і д-р Богдан Шебунчук.

Всім жертводавцям Комітет складає щиру подяку, зокрема п-і Софії Темницькій. Дальші жертви просимо слати на адресу:

**T. KOBZEY (Stefanyk Fund)
498 Anderson Ave.,
Winnipeg 4, Man.**

З БАНЯЛУЦЬКОГО БЛОКНОТУ (2)

ПРАГНЕННЯ ДО НОВИХ ДНІВ

Три роки на службі народу

До Баня Луки я властиво приїхав з зовсім іншої причини. 12 лютого припадала третя річниця українського радіомовлення. То наш малий ювілей. Три роки діяльности і 75 передач по радіо Баня Лука. 1,500 хвилин або разом 25 годин на хвилях тієї радіовисильні лунала українська пісня й мова. То треба було відзначити.

Тепер склад редакції трохи змінений. На місце перших діячів прийшли нові люди, що продовжують їхнє діло. Колишній перший диктор Павло Головчук, тепер є редактором. Із моїх колишніх співпрацівників тут ще лиш Надія Сапун-Врховац та Іван Бачинський. Дарки Мазник і Мілі Бобрик вже нема, а на їхнє місце прийшла Зоня Заяць та Євген Кулиба, який переважно збирає по наших селах на магнітофонній пластинці джерельний матеріял для передач. Всі вони й дальше працюють непрофесіонально, хоч їх діло вже професіональне. Невтомність всіх членів редакції, а в першу чергу П. Головчука, спричинила, що ця передача стала одною із цікавіших. То потвердила не одна анкета. Тому й Реґіональна рада народностей і управа радія Баня Лука плянують скріплення цієї програми та її розбудову... Але для того треба забезпечити конечний бюджет, щоб мати професійного редактора радіопередач, а радієву програму надавати кожної неділі по п'ятнадцять хвилин. Досі українські радіопередачі йшли кожної другої неділі по двадцять хвилин.

Крім цього ще одна приємна новість. Будується новий висильний машт, потуги 20 кіловатів. Таким чином українську програму можна буде чути й на великих віддалях від Баня Луки.

УСІ ПРАЦЮЮТЬ СПІЛЬНО

Про Реґіональну раду народностей та її попередника Українську культурно-освітню раду ми звикли думати й говорити, як про суспільну організацію, що дбає про культурні та освітні потреби українців та інших національних груп в банялуцькому реґіоні. Але тепер, після землетрусу, настала зміна в тій організації. Рада взяла дільну участь в гуманітарних акціях допомоги населенню Боснійської країни, що зазнало важкого пошкодження. З тої причини в рямцях Червоного хреста оформлений окремий Допомоговий комітет, який переводить розподіл допомоги потерпілим від змелетрусу. Той Комітет очолює Йосип Телега, а йому в тій праці помагає більше співпрацівників. Окрім проф. Івана Пецюха, Семена Хроміша, Івана Бортника, Олеся Біляка та інших, тут є й Білко Павлек та другі суспільні діячі з Баня Луки та інших місцевостей.

Саме того вечора, як я поїхав до Баня Луки, члени того комітету мали свою нараду. Треба було розділити дві тисячі одягів. Щоб те завдання виконати якнайкраще, насамперід треба було виготовити списки громадян поодиноких частин міста, а то не легка справа. То завдання припало Євгенові Кулибові, який з педантичністю вчителя взявся до тієї праці.

Немає сумніву, що Реґіональна рада і Допомоговий комітет забралися до великого завдання, яке вони виконують з повною відповідальністю. Здається, що ще ніколи між членами ради не панував такий діловий настрій, як під цю пору. Виглядає, що це завдання, що його вони взяли на себе, буде вповні виконане.

Дальший ріст української католицької кредитівки

Як усім відомо, — минулий рік позначився зростом інфляції. Та він не послабив фінансової господарки української католицької кредитівки в Едмонтоні.

Про те довідалися члени на 24-их загальних зборах тієї кредитівки, що відбулися в середу, 25 лютого ц.р., вечором у катедральній авдиторії св. Йосафата.

На загальних зборах, мабуть уперше за ввесь час існування кредитівки, явилось більше число членів наслідком оголошення в "УВ" та розгри 5 нагород, у сумі 50 дол., для приявних.

Збори відкрив і ними проводив голова кредитівки Й. Степа. Він привітав усіх приявних, зокрема голову української кредитівки „Поступ" при УНО Гр. Браткова та заступника голови кредитівки при катедральному храмі св. Івана М. Магуса і склав звіт з діяльности за минулий діловий 1969 р. З черги склав вичерпний звіт невтомний фінансовий секретар О. Жарський. Він говорив про постійний ріст кредитівки з кожним роком, хоча не в такому темпі як зростають українські кредитівки в більших скупченнях українських поселенців на сході Канади і в ЗДА В діловому 1969 р. обороти кредитівки збільшилися на 2.73%, ощадности на 12.74%, а чистий зиск виказав 14.4%, хоч в Едмонтоні є велике число українців католиків. Виглядає, що багато з них торгують, купують, позичають і складають свої ощадности не в своїх і не для своїх. Тому треба нам збільшити число членів кредитівки й пожвавити її ріст. Тимбільше, що кредитівка діє з користю нас самих. Минулого року кредитівка признала 227, 195.00 лад. на позичи своїм членам на 7.2%, 8%, 9% і 9.5%. Причиною зміни відсоткової стопи була фінансова нестабільність. Але треба ствердити, що кредитівка числила далеко нижчі відсотки від позичок ніж банки, фінансові установи чи крамниці. Крім того кредитівка обезпечує кожну позичку в асекураційній установі до висоти 10,000 дол. так, що на випадок смерти довжника, його спадкоємці (дружина, діти) не потребують віддавати довгу. Його сплатить асекураційна установа. То дуже велика вигода для членів. Очевидно, таку асекурацію для своїх членів оплачують тільки ті кредитівки, що фінансово сильні та добре загосподарені.

Відтак склав ще звіт адв. П. Саварин від кредитового комітету. п. Волянський в імені провірної комісії за діловий рік, що теж приявні члени вчинили одноголосно. На пропозицію фін. секретаря О. Жарського приявні розділили надвишку у формі 6% на дивіденду від вкладок-ощадностей, що також є заасекуровані до подвійної висоти, найвижче до $2,000.00. У випадку смерти члена - щадника — його спадкоємці дістають подвійну вартість ощадностей.

Крім того обговорено різні справи росту кредитівки: термінових ощадностей, на один до п'ятьох років, з вищою відсотковою стопою, щоб не треба було затягати позичок в Центральній кредитівці Алберти і платити вищих відсотків (9.5%), зміни назви кредитівки на "українська кредитівка" в Едмонтоні, щоб приспішити об'єднання всіх трьох кредитівок в Едмонтоні в одну, велику і сильну українську кредитівку. Ту справу доручено поладнати управі, яка скличе надзвичайні загальні збори з метою зміни статуту, або може поставити справу зміну статуту в програму нарад чергових з. зборів.

Вкінці загальні збори переобрали трьох вибулих членів управи: Й. Степу, Т. Шаруна та інж. М. Когута, двох позичкового комітету: адв. П. Саварина та О. Кутила й одного члена позичкового комітету: В. Ісаїва.

Збори пройшли в теплій, сердечній атмосфері з сердечними побажаннями найкращих успіхів управі в новому діловому році. Між приявними були і піонери, себто батьки і їхні діти: сини і внуки. Найкращий доказ, що їм лежить на серці фінансовий розвій своєї кредитівки. Мило теж ствердити, що вже роджені тут члени, промовляли українською мовою. Дай Боже, щоб цей добрий приклад був сприйнятий всіма членами української спільноти в Канаді.

По закінченні зборів управа гостила членів кавою і печивом.

М. Когут

ЗБІРКА НА УКРАЇНЦІВ У ЮГОСЛАВІЇ

До збіркового осередку єпархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосв. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію в Едмонтонській єпархії, вплинули досі такі жертви:

ОДЯГ ПЕРЕДАЛИ:

З Едмонтону: Никола Дутка, Михайло Янушак, Стефан Пижик, Марія Хомин, Василь Ланюк, Ґлендон.

ГРОШІ ЖЕРТВУВАЛИ:

$157.00 — Пластова Станиця, Едмонтон (жертвували: $50.00 - курінь юначок ім. У. Кравченко, курінь юнаків ім. П. Сагайдачного, Сеньйори і Станиця; $4.85 гніздо новаків "Лісове царство"; $2.25 гніздо новачок „Працьовиті"; $21.00 — катедральна парафія св. свщмч. Йосафата в Едмонтоні (жертвували: $15.00 - Василь Бурак, $5.00 - Дмитро Костюк, $1.00 - Павлина Смульська); $10.00 — М. Басараб, Едмонтон, інж. Маяровський, Едмонтон; $5 — С. Пижик, Едмонтон, В. Ланюк, Ґлендон, Алта, Т. Середюк, Едмонтон; $2.00 — Анна Мартиняк Менвилл, Алберта.

Всім жертводавцям будуть вислані посвідки, важні до податкового звіту (ін ком текс) аж після закінчення збірки.

Всім жертводавцям сердечно подяку складає управа БУК Едмонтонської єпархії.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

**REV. M. SOPULAK
c/o UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street
EDMONTON 17, Alberta**

ПРИЙМАЄМО Й ДАЛЬШЕ ГРОШОВІ ПОЖЕРТВИ

ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ В ЮГОСЛАВІЇ

Подаємо до відома українського громадянства, що ще й дальше приймаємо грошові пожертви для потерпілих від землетрусу українців у Югославії.

Гроші просимо слати, як і досі на адресу о. д-р М. Сопуляка, "Українські Вісті" в Едмонтоні.

Посвідки, важні для доходового податку, вишлемо всім жертводавцям після закінчення збірки.

ЗБІРКУ ОДЯГУ МИ ВЖЕ ЗАКІНЧИЛИ Й БІЛЬШЕ ОДЯГУ НЕ ПРИЙМАЄМО.

УПРАВА БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ
Едмонтонської єпархії

ALL-RISK CROP INSURANCE

BELOW COST Insurance for Alberta Farmers

Забезпека ваших більших збіжж на полях перед ВСІМИ природними небезпеками, що є поза вашою контролею — включаючи посуху, надмірну вохкість град, хворобу рослин, язву комах, дику звірину, мороз, вітер, сніг та вогонь спричинений блискавицями.

Одна поліса «Бланкет поліса» покриває ВСІ небезпеки

- Асекурувати можна таке збіжжя на пні — яра пшениця, овес, ячмінь, та ріпак. Можна також включити мішане збіжжя.
- Премії є встановлені різні для поодиноких дистріктів та для поодиноких фармів.
- Ваше відшкодування оснувується на ваших власних втратах — не на пересічних втратах у вашій околиці.
- Знижки від премії є допускаємі при добрих методах фармування, якщо забезпечується багато акрів та якщо в минулому втрати не були великі.
- Фармери, які забезпечують свій врожай, є звільнені від однопроцентової оплати на P.F.A.A. при ВСІХ збіжжевих доставах протягом року, чи років, як є заасекурований врожай.
- То є асекурація „нижче власного кошту". 25% нашої премії платить федеральний уряд, а всі адміністраційні кошти покривають спільно федеральний та провінційний уряд.

Минулого року поверх 16,000 фармерів мали обезпечене збіжжя на загальну вартість 56 мільйонів долярів. Виплати за знищене збіжжя досягнуть суми між 5 і 6 мільйонів долярів — приблизно двічі тільки, кілько фармери заплатили за премії.

Забезпечіть ВАШУ інвестицію асекурацією перед всіми небезпеками — здорова програма для фармерів, що думають по бизнесовому.

ОБЕРНІТЬСЯ Й ПОДИВІТЬСЯ ДОВГО Й ДОБРЕ . . .

що то значило би для вас стратити ваш врожай. Ви знаєте, що потрібно було би років, щоб повернути втрати, спричинені в одному році, в якому ви зазнали би шкоди. Ви прямо не можете ризикувати, якщо ви можете бути

Обезпечені перед всякими небезпеками далеко нище власних коштів.

See your AGENT BEFORE APRIL 30

РЕЧЕНЕЦЬ ДЛЯ ПРИНИМАННЯ АПЛІКАЦІЙ КІНЧАЄТЬСЯ 3 КВІТНЯ

Зверніться негайно до вашого місцевого агента

**THE ALBERTA HAIL AND CROP INSURANCE CORPORATION
703 - 5th STREET S.W., CALGARY, ALBERTA**

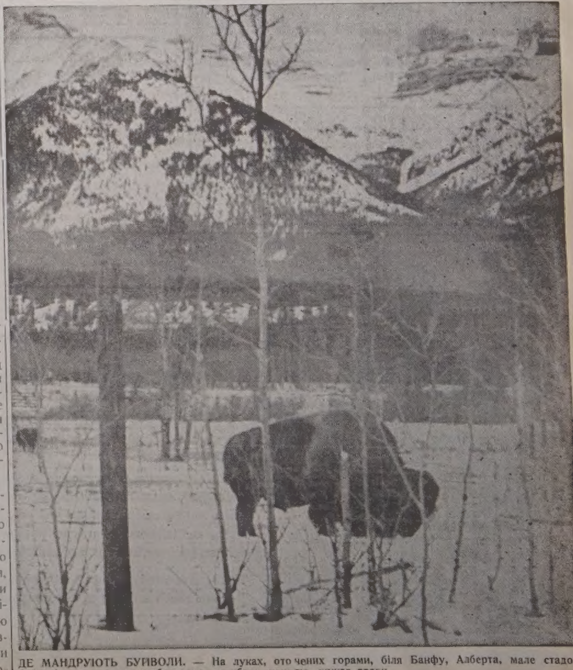

ДЕ МАНДРУЮТЬ БУЙВОЛИ. — На луках, оточених горами, біля Банфу, Алберта, мале стадо буйволів, що на зиму обростають грубою шерстю, шукає трави.
Фото: Вільям Сімпкінс, «Калґарі Геральд».

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors
9769 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

УВАГА
БІНГО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ
В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО
Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирокових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

Дарунки для рідних в Україну
висилає до ваги 44 фунти
VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton
Велика обнижка цін!

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.
Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МАЛЮВАННЯ
та розмальовування
Іван ПАРУБІЙ
ТЕЛ.: 479-6176
Всередині й знадвору
Помірковані ціни

EATON'S
HEARING AID CENTRE
- Комплетна перевірка слуху апаратом
- Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні

Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.
Слухова клініка: квітень: понеділок, 13 — Вінрайт; вівторок, 14 — Ллойдмінстер; середа, 15 — Вермілion; четвер, 16 — Вегревід.
ТЕЛ.: 424-0181
Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи ремісничі інструменти, коци, тенки на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

До музею і архіву

Нарід, що шанує, знає й любить та зберігає пам'ятки свого славного минулого і цінить скарби своєї культури й історії, не загине ніколи.

Збираємо українську культурну старовину, що валяється, або забута по наших домах, а також і ті речі, що вам видаються дорогими, а вони повинні вже бути у музею.

Передайти їх до нас.

18-тий СПИСОК ОСІБ, що передали нам свої матеріяли:

1.: п. Петро БАГРІЙ, Гамілтон, Онт. — книжки, журнали і часописи Гетьманців Державників;

2.: п-во Микола і Стефанія ФАРІОН, Калгари, Алта — 1 горсет з 1910 р., зроблений на Україні, мужеська блюзка і скатерть із домашнього грубого полотна;

3.: п. Іван ЛАГОЛА, Едмонтон — книжка і журнали;

4.: п. Яків ГОЛДА, Едмонтон — книжки, "Ілюстрована Україна" 1914 р. та інші журнали;

5.: п-ні Марія ПРОЦИК, Чіллівак, Бр. К. — Цінні книги.

Жертводавцям наша щира подяка. Ті що розуміють значіння музейної збірки, просимо надалі нам допомагати.

Телефонуйте: 424-6905
Пишіть:
Н. УОРУК
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

ЗУДАРИВСЯ ЛІТАК НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

На Середземному морі зударився совєтський реактивний бойовий літак МІГ з американським бойовим літаком, що піднімався з літаконосця, що входить у склад шостої американської фльоти, що плаває по Середземному морі. Не знати, чи в літаку був совєтський чи єгипетський пілот. Обидва літаки легко пошкоджені.

ВІДБРАЛИ ДОЗВОЛИ РАДІОСТАНЦІЯМ

Канадська комісія для справ радія та телевізії відібрала дозволи трьом радіостанціям: одній в Оттаві, одній у Торонті та одній в Калгарі. Причиною відібрання дозволу: погана обслуга слухачів.

• 25-річний маджарський пілот С. Забокі на совєтськім боєвім реактивнім літаку «МІГ-21» приземлився на італійському летовищі в Удіне. Він старається про політичний азиль в Італії.

КИТАЙ ЖУРИТЬСЯ ЗБІЖЖЯМ

За найновішими вістками, воєнна гарячка в комуністичному Китаї вже проминула й китайський уряд тепер звертає далеко більшу увагу на збільшення продукції збіжжя. Щоправда, в багатьох провінціях, що лежать недалеко китайсько-совєтського кордону, побудовано протибомбові сховища та забезпечено їх усім потрібним для прожитку, як ліжками, водою, кухнею та ліками, але тепер урядова пропаганда вже не говорить про небезпеку війни, лише про конечність збільшити врожай.

Минулого року Китай мусів заплатити 350 мільйонів у вартісних девізах, щоб купити закордоном 4,600,000 тонн збіжжя, що становило приблизно 20% всього китайського збору збіжжя в 1969 р. Цього року була посуха в чотирьох китайських провінціях, і Китай, може, знов бути примушений купувати збіжжя. Через це уряд підняв своїх громадян, щоб докладали всіх старань, щоб виростити якнайбільше збіжжя й заощадити урядові непотрібного видатку на купно збіжжя за кордоном.

ЗБІЛЬШЕНО ПІВНІЧНО-ЗАХІДНІ ТЕРОТОРІЇ

Урядникам, що управляють Північно-західною Територіями додано ще дві округи. Тепер поверхня Північно-західних територій займає 1,304,903 квадратних миль, або 34% усеї території Канади.

ІЗРАЇЛЬ БОМБИТЬ

Ізраїльські літаки скинули бомби на дві станиці для вистрілу ракетних атомових бомб на території Єгипту. Ракетні бомби загрожували ізраїльській контролі Суезького каналу.

ЗУАДК ВИСЛАВ ЧВЕРТЬ МІЛЬЙОНА ФУНТІВ ОДЯГУ ДО ЮГОСЛАВІЇ

Злучений український американський допомоговий комітет (ЗУАДК) вислав на допомогу українцям, потерпілим від землетрусу в Югославії, 512 великих скринь одягу, кожна вагою 500 фунтів. Одяг перевезено за допомогою двох югославських кораблів. Крім того, літаком «Пан-Ам» вислано 10,000 фунтів ліків, харчів та одягів для немовлят, загальної вартости 20,000 дол. Ті речі подарувала одна американська компанія.

Тому що найконечніші потреби в одязі та взутті вже забезпечені, ЗУАДК припинив дальшу збірку одягу та взуття, а збирає вже тільки гроші, яких ще й дальше потрібно на допомогу у відбудові знищених землетрусом будинків.

БІЛЬШЕ РИЖУ НА КУБІ

Від 1962 р. в Кубі харчі раціоновані, тобто на картки. Досі кубинці діставали 4-5 фунтів рижу на одну особу місячно. Тепер підвищено рацію рижу до 6 фунтів на місяць.

• Південнокорейські моряки 4 квітня затопили 50-тонове північнокорейське розвідче судно з 15-ю членами залоги. Судно затонуло після чотирогодинного бою.

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: .....
.....
Ім'я і
нова адреса: .....
.....
(Адресу писати по-анґлійськи)

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище .....
Адреса .....
.....
(Подати в анґлійській мові)

Another reason so many people are reaching for Safeway Meats...

SPECIAL CARE TO PROTECT QUALITY

Our meat experts, using modern equipment and proven techniques, guard carefully the high quality of Safeway meats as they are transported and prepared for sale. Humidity and temperature are controlled to protect the tenderness, juiciness, and flavor of each steak, chop and roast.

This kind of care is an important part of the Safeway meat program which makes possible our famous money-back guarantee.

MEAT from SAFEWAY...to be sure

Knights of Columbus Minor Hockey League
$20,000
Cash Bingo

Major Prize $10,000

1 GAME - $2,000 — 8 GAMES - $1,000
PLUS VALUABLE CONSOLATION PRIZES

WED., APRIL. 22 1970
Commencing at 8:00 p.m. Admission: $5.00
Reserved Seats

Edmonton Gardens

TICKETS AT MIKE'S — HUB CIGAR — ALL WOODWARDS STORES
THE BOX OFFICE, McCAULEY PLAZA

Blake's Store, Holden
Danny's Service Station, 108A Ave. & 97 St.
Ole's Pipe Shop, Stony Pl. Rd., Jasper Place
Corona Fruit, Vegreville
Smoky Lake Drug
Ed's News, Fort Sask.
Beverly Pharmacy, 4314 - 118 Ave., Beverly
Killarney Drugs, 97 St. & 129 Ave.
Calmar B.A. Service, Calmar
A. Kotyshyn, Two Hills, Alta
Mike's Barber Shop, Lamont
Home Meats, 103 Ave & 101 Street
St. Albert Drugs

ALL PROCEEDS IN AID OF MINOR HOCKEY